

Holy Week

พิธีสัปดาห์ศักดิ์สิทธิ์

วันอาทิตย์พระทรมานขององค์พระผู้เป็นเจ้า (วันอาทิตย์ไบลาน)

1. วันนี้ พระศาสนจักรระลึกถึงพระเยซูคริสตเจ้าเสด็จเข้ากรุงเยรูซาเล็ม เพื่อพระธรรมล้ำลึกแห่งปัสกา จะได้สำเร็จไป ดังนั้น ในพิธีบูชาขอบพระคุณทุกครั้ง จะมีการระลึกถึงพระองค์เสด็จเข้ากรุงเยรูซาเล็ม ดังกล่าวนี โดยพิธีแห่เข้าหรือการเข้าโบสถ์อย่างสง่าง่าก่อนพิธีบูชาขอบพระคุณเอก ส่วนพิธีบูชาขอบพระคุณอื่นๆ มีการเข้าโบสถ์อย่างธรรมดา อย่างไรก็ตาม การเข้าโบสถ์อย่างสง่านั้นจะทำให้ซ้ำอีกก็ได้ เมื่อมีสัตบุรุษมาร่วมพิธีเป็นจำนวนมาก แต่การแห่จะทำซ้ำไม่ได้

พิธีระลึกถึงองค์พระผู้เป็นเจ้าเสด็จเข้ากรุงเยรูซาเล็ม แบบที่หนึ่ง : การแห่

2. เมื่อถึงเวลาที่กำหนด สัตบุรุษมาชุมนุมกันในโบสถ์เล็กหรือสถานที่อื่นที่เหมาะสม นอกโบสถ์ที่จะมีพิธีบูชาขอบพระคุณ ทุกคนถือไบลาน
3. พระสงฆ์ (และสังฆานุกร) สวมอาภรณ์ศักดิ์สิทธิ์สีแดงที่ต้องใช้สำหรับพิธีบูชาขอบพระคุณ
4. ระหว่างที่ชุมนุมอยู่นั้น ร้องเพลงลำนำต่อไปนี้ หรือเพลงอื่นที่เหมาะสม

เพลงลำนำ

มธ 21:9

โฮซานนาแต่โอรัสของกษัตริย์ดาวิด

ขอถวายพระพรแต่ผู้มาในพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า

โฮซานนา ณ สวรรค์สูงสุด

(หรือเพลงที่ 53) โฮซานนาแต่โอรัสของดาวิด ขอถวายพระพรแต่ผู้มาในนามของพระเจ้า
ข้าแต่พระราชแห่งอิสราเอล โฮซานนา พระเจ้าสูงสุด

5. พระสงฆ์ทักทายสัตบุรุษโดยเริ่มว่า “เดชะพระนาม...” ทักทายตามธรรมเนียม แล้วกล่าวคำเตือนใจสั้นๆ ใช้ถ้อยคำต่อไปนี้หรือถ้อยคำที่คล้ายคลึงกันเชิญชวนให้ร่วมพิธีของวันนี้อย่างศรัทธา

พี่น้องทั้งหลาย

เราได้เตรียมจิตใจของเราด้วยการใช้โทษบาป

และประกอบกิจเมตตาปราณีตั้งแต่ต้นเทศกาลมหาพรตแล้ว

วันนี้ เรามาชุมนุมกันที่นี่ เพื่อร่วมใจกับคริสตชนทั่วโลก

ฉลองพระธรรมล้ำลึกแห่งปีสกาของพระคริสตเจ้า

พระธรรมล้ำลึกแห่งปีสกานี้ได้แก่การรับทรมาน

และการกลับคืนพระชนมชีพจากความตาย

และการเสด็จสู่สวรรค์อย่างรุ่งโรจน์

พระองค์ได้เสด็จเข้ากรุงเยรูซาเล็ม นครศักดิ์สิทธิ์

เพื่อให้พระธรรมล้ำลึกแห่งปีสกาสำเร็จไป

ดังนั้น ขณะที่เรากำลังระลึกถึง

การที่พระองค์เสด็จเข้ากรุงเยรูซาเล็มนี้

ขอพระพรประทานช่วยเราให้ตามเสด็จ

โดยร่วมจิตใจทนทุกข์กับพระองค์

เพื่อกลับคืนชีพมีชีวิตร่วมอยู่กับพระองค์ตลอดไป

6. กล่าวเตือนใจแล้ว พระสงฆ์พนมมือ สวดภาวนาบทใดบทหนึ่ง ดังต่อไปนี้

ให้เราภาวนา

ข้าแต่พระผู้ทรงสรรพานุกาภาพ สถิตนิรันดร
ขอโปรดบันดาลให้โบลานเหล่านี้ศักดิ์สิทธิ์
ด้วยพระพร ✘ ของพระองค์
ขอโปรดให้ข้าพเจ้าทั้งหลายผู้กำลังตามเสด็จ
พระคริสตเจ้าผู้ทรงเป็นกษัตริย์ด้วยใจชื่นชมยินดีอยู่นี้
ได้บรรลุถึงนครเยรูซาเล็มนิรันดรด้วยเถิด
พระองค์ท่านทรงจำเริญ และครองราชย์ตลอดนิรันดร

(รับ) อาเมน

หรือ

ให้เราภาวนา

ข้าแต่พระเจ้า โปรดให้ผู้วางใจในพระองค์ได้รับความเชื่อทวียิ่งขึ้น
ขอทรงพระเมตตาฟังคำอธิษฐานภาวนาของผู้วอนขอ
ข้าพเจ้าทั้งหลายต่างถือโบลานมารับเสด็จ
พระคริสตเจ้าผู้ทรงช่วยในวันนี้
ขอโปรดให้ข้าพเจ้าทั้งหลายนำกิจการดีเป็นผลงาน
มาถวายพระองค์ด้วยเถิด
พระองค์ท่านทรงจำเริญ และครองราชย์ตลอดนิรันดร

(รับ) อาเมน

(แล้วพระสงฆ์เอาน้ำเสกพรหมโบลาน)

7. ต่อจากนั้น อ่านเรื่องพระเยซูเจ้าเสด็จเข้ากรุงเยรูซาเล็มดังต่อไปนี้ (สังฆานุกรเป็นผู้อ่าน ถ้าหากไม่มีสังฆานุกร พระสงฆ์เป็นผู้อ่านเองตามปกติ)

ปี A

✠ บทอ่านจากพระวรสารตามคำบอกเล่าของนักบุญมัทธิว

มธ 21:1-11

เมื่อพระเยซูเจ้าเสด็จพร้อมกับบรรดาศิษย์เข้ามาใกล้กรุงเยรูซาเล็ม และเสด็จมาที่หมู่บ้านเบทฟายีบนภูเขามะกอกเทศ พระองค์ทรงใช้ศิษย์สองคน ตรัสสั่งว่า “จงไปที่หมู่บ้านข้างหน้า แล้วท่านจะพบแม่ลาตัวหนึ่งผูกอยู่ มีลูกอยู่ด้วย จงแกะเชือกและจูงมาให้เราเถิด ถ้ามีใครถาม จงตอบว่า “พระอาจารย์ต้องการใช้มัน และจะส่งกลับคืนให้ทันทีเมื่อใช้เสร็จ” เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นเพื่อพระดำรัสที่ตรัสทางประกาศกจะได้เป็นความจริงว่า

จงบอกธิดาแห่งศิโยนว่า ดุชิต กษัตริย์ของท่านเสด็จมาพบท่าน มีพระทัยอ่อนโยน ประทับบนแม่ลา บนลูกลา สัตว์ใช้งาน

ศิษย์ทั้งสองคนไปทำตามที่พระเยซูเจ้าทรงสั่ง เขาจูงแม่ลาและลูกลามาทถวายพระองค์ ปู่เสื่อคลุมของตนบนหลังลา พระองค์ประทับบนหลังลา ประชาชนจำนวนมากปู่เสื่อคลุมของตนบนทางเดิน บางคนตัดกิ่งไม้มาวางตามทางเดิน ประชาชนทั้งที่เดินไปข้างหน้าและที่ตามมาข้างหลัง ต่างโห่ร้องว่า

“โฮซานนาแด่โอรสของกษัตริย์ดาวิด ขอถวายพระพรแด่ผู้มาในพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า โฮซานนา ณ สวรรค์สูงสุด”

เมื่อพระองค์เสด็จเข้ากรุงเยรูซาเล็มแล้ว ประชาชนทั่วทั้งเมืองต่างแตกตื่นถามว่า “ผู้นี้เป็นใครหนอ” ประชาชนที่ติดตามพระเยซูเจ้าก็ตอบว่า “ผู้นี้คือพระเยซู ประกาศกจากนาซาเร็ธ แคว้นกาลิลี”

(พระวาจาของพระเจ้า)

ปี B

✠ บทอ่านจากพระวรสารตามคำบอกเล่าของนักบุญมาระโก

มก 11:1-11

เมื่อพระเยซูเจ้าเสด็จพร้อมกับบรรดาศิษย์เข้ามาใกล้กรุงเยรูซาเล็ม ที่หมู่บ้านเบธฟายีและเบธานี ใกล้กับภูเขามะกอกเทศ พระองค์ทรงใช้ศิษย์สองคนไป ตรัสแก่เขาว่า “จงเข้าไปในหมู่บ้านข้างหน้า เมื่อเข้าไปแล้ว ท่านจะพบลูกลาตัวหนึ่งผูกอยู่ ยังไม่มีใครเคยขี่ลาตัวนั้นเลย จงแกะเชือกและจูงมันมาเถิด ถ้ามีผู้ใดถามว่า ‘ทำไมท่านจึงทำเช่นนั้น’ จงบอกเขาว่า ‘พระอาจารย์ต้องการใช้มัน และจะส่งกลับคืนมาให้ทันที’” ศิษย์ทั้งสองคนออกไป พบลูกลาตัวหนึ่งผูกอยู่ที่ประตูด้านนอกบนถนน ขณะที่เขากำลังแกะเชือก บางคนที่ยืนอยู่ที่นั่นถามว่า “ทำอะไர்கัน แกะเชือกลูกลาทำไม” ศิษย์ทั้งสองคนก็ตอบตามที่พระเยซูเจ้าได้ตรัสไว้ เขาจึงยอมให้นำลูกลาไป ศิษย์ทั้งสองคนจูงลูกลามาทถวายพระเยซูเจ้า ภูเสื้อคลุมของตนบนหลังลา พระองค์จึงทรงลูกลาตัวนั้น คนจำนวนมากภูเสื้อคลุมของตนตามทาง บางคนปูกิ่งไม้ซึ่งตัดมาจากทุ่งนาด้วย พวกที่เดินไปข้างหน้า และผู้ที่ตามมาข้างหลังต่างโห่ร้องว่า “โฮซานนา ขอถวายพระพรแด่ผู้มาในพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า ขอพระพรจงมีแด่พระอาณาจักรที่กำลังจะมาถึงของกษัตริย์ดาวิด บรรพบุรุษของเรา โฮซานนา ณ สวรรค์สูงสุด” พระเยซูเจ้าเสด็จเข้ากรุงเยรูซาเล็ม เข้าไปในพระวิหาร เมื่อทอดพระเนตรสิ่งต่างๆ โดยรอบแล้ว พระองค์ก็เสด็จออกไปยังหมู่บ้านเบธานี พร้อมกับอัครสาวกสิบสองคน ขณะนั้นเป็นเวลาค่ำแล้ว

(พระวาจาของพระเจ้า)

หรือ

บทอ่านจากพระวรสารตามคำบอกเล่าของนักบุญยอห์น

ยน 12:12-16

วันรุ่งขึ้น ประชาชนจำนวนมากที่มาในวันฉลองได้ข่าวว่าพระเยซูเจ้าเสด็จมาที่กรุงเยรูซาเล็ม จึงถือใบปาล์ม ออกไปรับเสด็จ พลากร้องว่า “โฮซานนา ขอถวายพระพรแด่พระองค์ผู้เสด็จมาในพระนามของพระเจ้า ขอถวายพระพรแด่กษัตริย์แห่งอิสราเอล”

พระเยซูเจ้าทรงพบลูกลาตัวหนึ่ง จึงประทับบนหลังลูกลาตัวนั้น ดังที่เขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า ธิดาแห่งศิโยนเอ๋ย อย่ากลัวเลย คุณชิ กษัตริย์ของเจ้ากำลังเสด็จมาแล้ว ประทับบนหลังลูกลา

ครั้งแรก บรรดาศิษย์ไม่เข้าใจความหมายของเหตุการณ์นี้ แต่เมื่อพระเยซูเจ้าได้รับพระสิริรุ่งโรจน์แล้ว เขาจึงระลึกได้ว่า สิ่งที่ประชาชนกระทำแด่พระองค์นั้นมีเขียนไว้ในพระคัมภีร์แล้ว

(พระวาจาของพระเจ้า)

ปี c

✠ บทอ่านจากพระวรสารตามคำบอกเล่าของนักบุญลูกา

ลก 19:28-40

เวลานั้น พระเยซูเจ้าทรงพระดำเนินต่อไป เสด็จนำหน้าประชาชนขึ้นไปยังกรุงเยรูซาเล็ม เมื่อเสด็จเข้าใกล้หมู่บ้านเบธฟายีและเบธานี ใกล้กับภูเขากาธาที่เรียกกันว่าภูเขามะกอกเทศ พระองค์ทรงส่งศิษย์สองคนไป ทรงสั่งว่า “จงเข้าไปในหมู่บ้านข้างหน้า เมื่อเข้าไปแล้ว ท่านจะพบลูกลาตัวหนึ่งผูกอยู่ ยังไม่มีใครเคยขี่ลาตัวนั้นเลย จงแกะเชือกและจูงมาให้เราเถิด ถ้าผู้ใดถามว่าท่านแกะเชือกลูกลาทำไม จงตอบเขาว่า พระอาจารย์ต้องการใช้มัน” ศิษย์ที่พระองค์ทรงสั่ง ได้ไปและพบตามที่พระองค์ทรงบอกเขา ขณะที่เขากำลังแกะเชือกผูกลูกลาอยู่ เจ้าของลาถามว่า “ท่านแกะเชือกลูกลาทำไม” ศิษย์ทั้งสองคนก็ตอบว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงต้องการใช้มัน”

ศิษย์ทั้งสองคนจูงลูกลามาถวายพระเยซูเจ้า ปู่เสื่อคลุมของตนบนหลังลา แล้วทูลเชิญพระเยซูเจ้าให้ทรงลาตัวนั้น ขณะที่พระองค์เสด็จไป ประชาชนปู่เสื่อคลุมของตนบนทาง เมื่อพระองค์เสด็จมาใกล้ทางลงจากภูเขามะกอกเทศแล้ว บรรดาศิษย์ต่างมีความชื่นชมยินดี โห่ร้องสรรเสริญพระเจ้า เพราะการอัศจรรย์ทุกอย่างที่เขาเห็นว่า

“ขอถวายพระพรแด่กษัตริย์ผู้เสด็จมาในพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า
สันติจงมีในสวรรค์และพระสิริรุ่งโรจน์จงมีในที่สูงสุด”

ชาวฟาริสีบางคนในหมู่ประชาชนทูลพระองค์ว่า “พระอาจารย์ จงห้ามบรรดาศิษย์ของท่านเถิด” พระองค์ตรัสตอบว่า “เราบอกท่านทั้งหลายว่า ถ้าคนเหล่านี้นิ่งเงียบ ก้อนหินทั้งหลายจะส่งเสียงตะโกน”

(พระวาจาของพระเจ้า)

8. อ่านพระวรสารแล้ว ถ้าเห็นสมควรจะมีเทศน์สั้นๆ ก็ได้ ต่อจากนั้น เวลาจะเริ่มแห่ พระสงฆ์ผู้ประกอบพิธีหรือผู้ช่วยพิธีอื่นที่เหมาะสมจะกล่าวเตือนด้วยถ้อยคำต่อไปนี้ หรือถ้อยคำที่คล้ายกันก็ได้ว่า

พี่น้องทั้งหลาย

ให้เราทำตามอย่างประชากรที่โห่ร้องรับเสด็จพระเยซูเจ้า

ให้เราเดินไปในวิถีแห่งสันติสุข

หรือ

ให้เราดำเนินไปในสันติสุขเถิด

ทุกคนตอบรับว่า

ในพระนามของพระคริสตเจ้า อาเมน

9. แล้วขบวนแห่ก็เริ่มเคลื่อนไปยังโบสถ์ที่จะมีการถวายบูชามิสซา ถ้าใช้กำยาน ผู้ถือเต้าที่ใส่กำยานแล้ว นำขบวน ถัดมาผู้ถือกางเขนเดินระหว่างกลางผู้ถือเทียน 2 คน กางเขนนี้ควรตกแต่งด้วยโบราณ ต่อมาพระสงฆ์ ผู้ช่วยพิธีและสัตบุรุษถือโบราณตามมา ขณะกำลังแห่ นักขับร้องและสัตบุรุษร้องเพลงต่อไปนี้หรือเพลงอื่นที่เหมาะสม

เพลงลำนำ 1

พวกเด็กชาวฮีบรู ถือกิ่งมะกอกไปรับเสด็จพระคริสตเจ้า

ต่างส่งเสียงโห่ร้องว่า โอซานนา พระเจ้าสูงสุด

(หรือเพลงที่ 54) บรรดาเด็กชาวฮีบรู ถือกิ่งมะกอกไปรับเสด็จพระคริสตเจ้า
พลาบส่งเสียงโห่ร้องและกล่าวว่า โอซานนา พระเจ้าสูงสุด

(เพลงลำนำนี้จะร้องสลับกับเพลงสดุดีที่ 24 ก็ได้)

เพลงสดุดี

สดด 24

- ก. แผ่นดินและสรรพสิ่งบนแผ่นดินเป็นขององค์พระผู้เป็นเจ้า
โลกและผู้คนที่อยู่ในโลกก็เช่นเดียวกัน
พระองค์ทรงวางรากฐานของโลกไว้เหนือทะเล
ทรงตั้งยอดไว้มั่นคงบนกระแสน้ำไหล
ใครจะขึ้นไปยังภูเขาขององค์พระผู้เป็นเจ้าได้
ใครจะยืนอยู่ในสถานศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์
- ข. ผู้มีมือสะอาดและใจบริสุทธิ์
ผู้มีใจไม่ใฝ่หารูปเคารพ
ผู้ไม่ออกปากสาบานเพียงเพื่อหลอกลวง
บุคคลเช่นนี้จะได้รับพระพรจากองค์พระผู้เป็นเจ้า
จะได้รับความเป็นธรรมจากพระเจ้าผู้ทรงช่วยเขาให้รอดพ้น
นี่คือเชื้อสายที่แสวงหาพระองค์
แสวงหาพระพักตร์ของพระเจ้าแห่งยาโคบ
- ค. ประตู่เอ๋ย จงยกไม้ขวางของเจ้าขึ้นเถิด
จงยกบานประตู่โบราณขึ้นให้สูง
ให้พระมหากษัตริย์ผู้ทรงพระสิริเสด็จเข้ามา
พระมหากษัตริย์ผู้ทรงพระสิริพระองค์นี้คือใครเล่า
พระองค์คือองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงพลังและทรงอำนาจ
องค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงอำนาจในยุทธุภูมิ

เพลงลำนำ 2

พวกเด็กชาวฮีบรู เอาเสื้อผ้าปูถนนรับเสด็จ พลังส่งเสียงร้องว่า
“จงถวายสารการแก่พระโอรสของดาวิด
ขอถวายพรแก่ผู้มาในพระนามของพระเจ้า”

(หรือเพลงที่ 54) บรรดาเด็กชาวฮีบรู ถือกิ่งมะกอกไปรับเสด็จพระคริสตเจ้า
พลังส่งเสียงโห่ร้องและกล่าวว่าโฮซานนา พระเจ้าสูงสุด

(เพลงลำนำนี้จะร้องสลับกับเพลงสดุดีที่ 47 ก็ได้)

เพลงสดุดี

สดด 47

- ก. ประชากรทั้งหลาย จงปรบมือเถิด
จงเปล่งเสียงโห่ร้องถวายพระเจ้าด้วยความยินดี
เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าสูงสุด ทรงนำเกรงขาม
ทรงเป็นกษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่เหนือทั่วแผ่นดิน
- ข. ทรงนำประชากรทั้งหลายมาไว้ใต้อำนาจของเรา
และทรงนำนานาชาติมาไว้ใต้เท้าของเรา
พระองค์ทรงเลือกแผ่นดินเป็นมรดกสำหรับเรา
เป็นความภูมิใจของยาโคบ ซึ่งพระองค์ทรงรัก
- ค. พระเจ้าเสด็จขึ้นขณะที่มีเสียงโห่ร้องถวายชัย
องค์พระผู้เป็นเจ้าเสด็จไปขณะที่มีเสียงเป่าเขาสัตว์
จงร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้า จงร้องเพลงเถิด
จงร้องเพลงถวายกษัตริย์ของเรา จงร้องเพลง
เพราะพระเจ้าทรงเป็นกษัตริย์ปกครองทั่วแผ่นดิน
จงร้องเพลงไพเราะถวายพระองค์เถิด

- ง. พระเจ้าทรงปกครองเหนือนานาชาติ
พระองค์ประทับอยู่บนพระบัลลังก์ศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์
บรรดาผู้นำประชากรทั้งหลายมาชุมนุมกัน
พร้อมกับประชากรของพระเจ้าแห่งอับราฮัม
ผู้ทรงอำนาจบนแผ่นดินเป็นของพระเจ้า
พระองค์ทรงรับการยกย่องอย่างยิ่ง

เพลงสรรเสริญพระคริสตกษัตริย์

- (ก่อ) 1. พระคือขัตติยาอิสราเอล   ดาวิดวงศ์เด่นจรัสศรี
เสด็จมาในพระนามจอมโลกีย์   เป็นกษัตริย์ปฐพีครองวิญญาณ์
2. เทวัญทุกชั้นสรวงสวรรค์   มนุษย์สัตว์สารพันทุกราศี
พร้อมกันสรรเสริญพระภูมิ   สุขเกษมเปรมปรีดีน้อมวันทา
3. ชาวชนฮีบรูรักกันวิง   ชูกิ่งปาล์มชัยในรัศมี
ฝ่ายเราเข้าเฝ้า ณ บัดนี้   จงรักภักดีภาวนา
4. พวกเขาเหล่านั้นร้องสรรเสริญ   พระไกล่แผ่ชัยมรณวิถี
ฝ่ายเราถวายสดุดี   เฉลิมราชย์สุทธิพระราชา
5. พวกเราเป็นที่สบพระทัย   ศรัทธาข้าไซรัสมศักดิ์ศรี
วอนจอมราชย์ได้ปราณี   ประทานสิ่งดีทรงเมตตา
- (รับ) ข้าแต่พระคริสตราชา   ผู้ไถ่โลกานำวิถี
โปรดสดับรับคำสดุดี   เฉลิมพระเกียรติรุกจีกษัตรา
เยาวชนฮีบรูผู้มีบุญ   ห้อมล้อมเจ้าพระคุณด้วยหรรษา
แห่แห่นโห่ร้องช่องศรัทธา   ชื่นชมทั่วหน้าสู่ธานี

10. เมื่อขบวนแห่เข้าโบสถ์ให้ร้องเพลงก่อก่อต่อไปนี้ หรือเพลงอื่นที่กล่าวถึงพระคริสตเจ้า
เมื่อเสด็จเข้ากรุงเยรูซาเล็ม

(รับ)

ปางองค์พระคริสต์   สู่กรุงศักดิ์สิทธิ์   สัมฤทธิ์เจตนา
 เยวชนฮีบรู   ต่างกรุกันมา   พร้อมประกาศว่า   เยชูทรงช่วย
 พระเจ้าชีวิต   บำเพ็ญราชกิจ   ล้วนนำเลื่อมใส
 พระจักคีนชนม์   ส่งผลเกรียงไกร   พลังโบกปาล์มไสว   สาธุการพระบิดา

(ก่อก) เมื่อประชาชนได้ยินว่า พระเยซูเจ้าเสด็จมากรุงเยรูซาเล็ม
 จึงออกไปรับเสด็จพระองค์ ต่างโบกใบลานร้องว่า
 “สาธุการแด่พระเจ้าสูงสุด”

(หรือเพลงที่ 55) โยฮานนา พระเจ้าสูงสุด ขอถวายพรแด่ผู้มาในนามของพระเจ้า
 โยฮานนา พระเจ้าสูงสุด

11. เมื่อมาถึงแท่นบูชา พระสงฆ์แสดงความเคารพพระแท่นและจะถวายกำยานด้วยก็ได้ หลังจากนั้น
 เดินไปยังที่หนึ่ง **งดภาคเริ่มพิธี** โดยสวดบทภาวนาของประธานทันที ซึ่งถือว่าเป็นการปิดการแห่
 แล้วพิธีบูชาขอบพระคุณดำเนินต่อไปด้วยการอ่านบทอ่าน
12. ถ้าไม่สะดวกที่จะจัดขบวนแห่จากสถานที่นอกวัด ก็ให้พระสงฆ์และผู้ช่วยพิธีและสัตบุรุษ
 จำนวนหนึ่งแห่จากด้านในประตูวัดเข้ามาก็ได้

แบบที่สอง การเข้าโบสถ์อย่างธรรมดา

13. ในพิธีบูชาขอบพระคุณอื่นๆ ของวันอาทิตย์นี้ ซึ่งไม่มีการเข้าโบสถ์อย่างสง่า ให้ทำการระลึก
 ถึงพระเยซูเจ้าเมื่อเสด็จเข้ากรุงเยรูซาเล็ม โดยการเดินเข้าโบสถ์อย่างธรรมดา

14. ขณะที่พระสงฆ์เดินมาแทนบูชาให้ร้องเพลงเริ่มพิธีกับเพลงสดุดีหรือเพลงอื่นที่กล่าวถึงเรื่องเดียวกัน เมื่อมาถึงแทนบูชาแล้ว พระสงฆ์แสดงความเคารพเดินไปยังที่นั่ง ปราศรัยต้อนรับสัตบุรุษทันทีแล้วมิสซาดำเนินต่อไปเช่นเคย

ในมิสซาที่ไม่มีการขับร้อง เมื่อถึงแทนบูชาและแสดงความเคารพแล้ว พระสงฆ์ปราศรัยต้อนรับสัตบุรุษทันที อ่านเพลงเริ่มพิธีแล้วมิสซาฯ ดำเนินต่อไปเช่นเคย

เพลงเริ่มพิธี

เทียบ ยน 12:1, 12-13, สดด 24:9-10

ก่อนวันสมโภชปัสกาหกวัน เมื่อพระเยซูเจ้าเสด็จเข้ากรุงเยรูซาเล็ม
บรรดาเด็กได้ออกไปรับเสด็จ ถือใบลาน ร้องเสียงดังว่า

* “โฮซานนา สาธุการแด่พระเจ้าสูงสุด
ขอถวายพรแด่พระผู้เสด็จมาพร้อมด้วยพระเมตตาอย่างล้นเหลือ”

ประตูเอ๋ย จงยกไม้ขวางของเจ้าขึ้นเถิด
จงยกบานประตูโบราณขึ้นให้สูง
ให้พระมหากษัตริย์ผู้ทรงพระสิริเสด็จเข้ามา
พระมหากษัตริย์ผู้ทรงพระสิริพระองค์นี้คือใครเล่า
พระองค์คือองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าจอมจักรวาล
พระมหากษัตริย์ผู้ทรงพระสิริรุ่งโรจน์

* “โฮซานนา สาธุการแด่พระเจ้าสูงสุด
ขอถวายพรแด่พระผู้เสด็จมาพร้อมด้วยพระเมตตาอย่างล้นเหลือ”

15. หลังการแห่หรือการเข้าโบสถ์อย่างสง่า พระสงฆ์เริ่มมิสซาด้วยบทภาวนาของประธาน

พิธีบูชาขอบพระคุณ

บทภาวนาของประธาน

ข้าแต่พระผู้ทรงสรรพานุภาพสถิตนิรันดร
 พระองค์โปรดให้พระผู้ไถ่ข้าพเจ้าทั้งหลาย
 ทรงรับสภาพมนุษย์ และสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน
 เป็นพระฉบับความถ่อมตนให้ปฏิบัติตาม
 ขอทรงพระกรุณาโปรดให้ข้าพเจ้าทั้งหลาย
 ได้รับความอดทนตามพระฉบับ
 เพื่อสมจะกลับคืนชีพเหมือนกับพระองค์ท่าน
 ผู้ทรงจำเวิญและครองราชย์
 เป็นพระเจ้าหนึ่งเดียวกับพระองค์ และพระจิต ตลอดนิรันดร

บทอ่านจากหนังสือประกาศกอิสยาห์

อสย 50:4-7

องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าประทานให้ข้าพเจ้ามีลิ้น เหมือนลิ้นของศิษย์ที่
 พระองค์ทรงสอน เพื่อข้าพเจ้าจะได้รู้จักพูดจาให้กำลังใจแก่ผู้เหน็ดเหนื่อย ทุก ๆ เช้า
 พระองค์ทรงปลุกข้าพเจ้า ทรงปลุกหูข้าพเจ้าให้ฟังเหมือนศิษย์ที่พระองค์ทรงสอน
 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าทรงเปิดหูให้ข้าพเจ้า และข้าพเจ้าก็ไม่ต่อต้าน ไม่หันหลัง
 หินไป ข้าพเจ้าหันหลังให้แก่ผู้โบยตีข้าพเจ้า และหันหน้าให้แก่ผู้ที่ดึงเคราข้าพเจ้า
 ข้าพเจ้าไม่ซ่อนหน้าแก่ผู้สบประมาทและถ่มน้ำลายรด
 องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าทรงช่วยข้าพเจ้า ดังนั้น ข้าพเจ้าจึงไม่ต้องละอาย ข้าพเจ้า
 ทำหน้าของข้าพเจ้าให้ดำนเหมือนหิน ข้าพเจ้ารู้ว่าข้าพเจ้าจะไม่อับอาย

(พระวาจาของพระเจ้า)

สร้อย (เพลงที่ 50) ข้าแต่พระเจ้า ข้าแต่พระเจ้า เหตุไฉนจึงทอดทิ้งข้าพเจ้าเล่า

เพลงสดุดี

สดด 22:7-8, 16-17, 18-19, 22-23

- ก. ผู้ใดเห็นข้าพเจ้าก็เยาะเย้ย
เขายิ้มหยันและสิ้นศรัทธา พลังพูดว่า
“เขาวางใจในองค์พระผู้เป็นเจ้า ก็ให้พระองค์ทรงช่วยชีวิต
ถ้าพระองค์โปรดปราน ก็ให้พระองค์ทรงปลดปล่อยเขา”
- ข. สุนัขฝูงหนึ่งรื้อเข้ามาคลุ้มรุมข้าพเจ้า
อันธพาลกลุ่มหนึ่งปรีเข้ามาประชิด
เขาเจาะไซ่มือและเท้าของข้าพเจ้า
ข้าพเจ้านับกระดูกของข้าพเจ้าได้ทุกชิ้น
เขาต่างจ้องมองข้าพเจ้าและสะใจ
- ค. เขานำเสื้อผ้าของข้าพเจ้ามาแบ่งปันกัน
นำเสื่อยาวของข้าพเจ้ามาจับสลากกัน
ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ขออย่าทรงอยู่ห่างจากข้าพเจ้า
พระองค์ทรงเป็นพลังของข้าพเจ้า โปรดเสด็จมาช่วยข้าพเจ้าโดยเร็วเถิด
- ง. แล้วข้าพเจ้าจะประกาศพระนามของพระองค์แก่บรรดาพี่น้อง
จะสรรเสริญพระองค์ในหมู่ประชากรที่มาชุมนุมกัน
ท่านทั้งหลายที่ยำเกรงองค์พระผู้เป็นเจ้า จงสรรเสริญพระองค์เถิด
พงศ์พันธุ์ยาโคบเอ๋ย จงถวายพระเกียรติแด่พระองค์เถิด
พงศ์พันธุ์อิสราเอลเอ๋ย จงเคารพยำเกรงพระองค์เถิด

บทอ่านจากจดหมายนักบุญเปาโลอัครสาวกถึงชาวฟิลิปปี

ฟป 2:6-11

พี่น้อง แม้ว่าพระเยซูเจ้าทรงมีธรรมชาติพระเจ้า พระองค์ก็มิได้ทรงถือว่าศักดิ์ศรีเสมอพระเจ้านั้นเป็นสมบัติที่จะต้องหวงแหน แต่ทรงสละพระองค์จนหมดสิ้น ทรงรับสภาพดุจทาส เป็นมนุษย์ดุจเรา ทรงแสดงพระองค์ในธรรมชาติมนุษย์ ทรงถ่อมพระองค์จนถึงกับทรงยอมรับแม้ความตาย เป็นความตายบนไม้กางเขน

เพราะเหตุนี้ พระเจ้าจึงทรงเทิดทูนพระองค์ขึ้นสูงส่ง และประทานพระนามให้แก่พระองค์ พระนามนี้ประเสริฐกว่านามอื่นใดทั้งสิ้น เพื่อทุกคนในสวรรค์และบนแผ่นดิน รวมทั้งใต้พื้นพิภพจะย่อเข่าลงนมัสการพระนาม “เยซู” นี้ และเพื่อชนทุกภาษาจะได้ร้องประกาศว่า พระเยซูคริสต์ทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า เพื่อพระสิริรุ่งโรจน์แด่พระเจ้าพระบิดา

(พระวาจาของพระเจ้า)

ก่อนพระวรสาร

ฟป 2:8-9

(เพลงที่ 83) ขอสรรเสริญเยินยอพระองค์ ราชาราชผู้ทรงเกียรตินิรันดร

พระคริสตเจ้าทรงถ่อมพระองค์จนถึงกับทรงยอมรับแม้ความตาย

เป็นความตายบนไม้กางเขน

เพราะเหตุนี้ พระเจ้าจึงทรงเทิดทูนพระองค์ขึ้นสูงส่ง

และประทานพระนามให้แก่พระองค์

พระนามนี้ประเสริฐกว่านามอื่นใดทั้งสิ้น

- เมื่ออ่านเรื่องพระทรมานของพระเยซูเจ้า ผู้ช่วยพิธีไม่นำเทียนและกำยานมา ผู้อ่านไม่กล่าวคำทักทาย “พระเจ้าสถิตกับท่าน” และไม่ทำเครื่องหมายกางเขนบนหนังสือเรื่องพระทรมานนี้ สังฆานุกรเป็นผู้อ่าน หรือถ้าไม่มีสังฆานุกร พระสงฆ์เป็นผู้อ่าน ชาววาสาจะเป็นผู้อ่านก็ได้ แต่พระสงฆ์ควรเป็นผู้อ่านตอนที่เป็นพระวาจาของพระเยซูเจ้าถ้าทำได้

ถ้าสังฆานุกรเป็นผู้อ่านเรื่องพระทรมาน เขาจะมาขอพรจากพระสงฆ์ ตามธรรมเนียมที่ทำก่อนอ่านพระวรสาร แต่ถ้าผู้อ่านเป็นชาววาสาก็ไม่ต้องขอพร

- หลังอ่านเรื่องพระทรมาน ควรมีการเทศน์สั้นๆ หรือมีเวลาเงียบสักพักหนึ่ง

พระธรรมานของพระเยซูคริสตเจ้า

- ล = ผู้เล่า
 ✠ = พระคริสตเจ้า
 พ = ผู้พูด - ผู้งชน

ปี A

แบบยาว มธ 26:14-27:66

แบบสั้น มธ 27:11-54

พระธรรมานของพระเยซูคริสตเจ้า

จากพระวรสารตามคำบอกเล่าของนักบุญมัทธิว

- ล คนหนึ่งในบรรดาอัครสาวกสิบสองคน ชื่อ ยูดาส อิสคาริโอท ไปพบบรรดาหัวหน้าสมณะ ถามว่า
- พ “ถ้าข้าพเจ้ามอบเขาให้ท่าน ท่านจะให้อะไรแก่ข้าพเจ้า”
- ล บรรดาหัวหน้าสมณะจ่ายเงินสามสิบบเหรียญให้แก่ยูดาส ตั้งแต่นั้นมา ยูดาสก็หาโอกาสที่จะมอบพระองค์
- วันแรกของเทศกาลกินขนมปังไร้เชื้อ บรรดาศิษย์เข้ามาทูลถามพระเยซูเจ้าว่า
- พ “พระองค์มีพระประสงค์ให้เราจัดเตรียมการเลี้ยงปัสกาที่ไหน” พระองค์ตรัสว่า
- ✠ “จงเข้าไปในกรุง ไปพบชายคนหนึ่ง บอกเขาว่า พระอาจารย์บอกว่าเวลากำหนดของเราใกล้เข้ามาแล้ว เราจะกินปัสกากับศิษย์ของเราที่บ้านของท่าน”
- ล บรรดาศิษย์ก็กระทำตามที่พระเยซูเจ้าทรงบัญชา และจัดเตรียมปัสกา ครั้นถึงเวลาค่ำ พระองค์ประทับร่วมโต๊ะกับศิษย์ทั้งสิบสองคน ขณะที่ทุกคนกำลังกินอาหารพร้อมกับพระเยซูเจ้าอยู่นั้น พระองค์ตรัสว่า
- ✠ “เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า คนหนึ่งในที่นี่จะทรยศต่อเรา”
- ล บรรดาอัครสาวกรู้สึกสลดใจและทูลถามพระองค์ทีละคนว่า

- พ** “เป็นข้าพเจ้าหรือ พระเจ้าข้า”
- ล** พระองค์ตรัสตอบว่า
- ✘** “คนที่จิ้มอาหารในชามเดียวกันกับเรานี้แหละ จะทรยศต่อเรา บุตรแห่งมนุษย์ จะจากไปตามที่มีเขียนเกี่ยวกับพระองค์ในพระคัมภีร์ วิบัติจึงเกิดแก่คนที่ทรยศต่อบุตรแห่งมนุษย์ ถ้าเขาไม่ได้เกิดมาก็จะดีกว่า”
- ล** ยูดาสผู้ทรยศต่อพระองค์ ทูลถามว่า
- พ** “เป็นข้าพเจ้าหรือ พระอาจารย์”
- ล** พระองค์ตรัสตอบว่า
- ✘** “ใช่แล้ว”
- ล** ขณะที่ทุกคนกำลังกินอาหารอยู่นั้น พระเยซูเจ้าทรงหยิบขนมปัง ตรัสถวายพระพร ทรงบิขนมปังประทานให้บรรดาศิษย์ ตรัสว่า
- ✘** “จงรับไปกินเถิด นี่เป็นกายของเรา”
- ล** แล้วพระองค์ทรงหยิบถ้วย ตรัสขอบพระคุณ ประทานให้เขาเหล่านั้น ตรัสว่า
- ✘** “ทุกท่านจงดื่มจากถ้วยนี้เถิด นี่เป็นโลหิตของเรา โลหิตแห่งพันธสัญญา ที่หลั่งออกมาเพื่ออภัยบาปสำหรับคนจำนวนมาก เราบอกท่านทั้งหลายว่า แต่ต่อไปเราจะไม่ได้ดื่มจากผลองุ่นอีก จนกว่าจะถึงวันที่เราจะดื่มเหล้าองุ่นใหม่กับท่านในพระอาณาจักรของพระบิดาของเรา”
- ล** เมื่อขับร้องเพลงสดุดีแล้ว ทุกคนออกจากห้องเพื่อไปยังภูเขามะกอกเทศ แล้วพระเยซูเจ้าตรัสแก่บรรดาศิษย์ว่า
- ✘** “ทุกท่านจะทอดทิ้งเราในคืนนี้ เพราะมีเขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า เราจะดี ผู้เลี้ยงแกะ และแกะจะกระจัดกระจายไป แต่เมื่อเรากลับคืนชีพแล้ว เราจะไปยังแคว้นกาลิลีก่อนหน้าท่าน”
- ล** เปโตร ทูลตอบว่า
- พ** “แม้ทุกคนจะทอดทิ้งพระองค์ ข้าพเจ้าก็จะไม่ทอดทิ้งพระองค์เลย”
- ล** พระเยซูเจ้าตรัสกับเขาว่า
- ✘** “เราบอกความจริงแก่ท่านว่า ในคืนนี้เอง ก่อนไก่ขัน ท่านจะปฏิเสธเรา สามครั้ง”

- ล** เปโตรทูลว่า
- พ** “ถึงแม้ข้าพเจ้าจะต้องตายพร้อมกับพระองค์ ข้าพเจ้าก็จะไม่ปฏิเสธพระองค์เลย”
- ล** ศิษย์ทุกคนต่างกล่าวเช่นเดียวกัน
- เมื่อพระเยซูเจ้าเสด็จมาพร้อมกับบรรดาศิษย์ถึงสถานที่แห่งหนึ่งชื่อ เกทเสมนี พระองค์ตรัสแก่เขาเหล่านั้นว่า
- ✠** “จงนั่งอยู่ที่นี้ ขณะที่เราไปอธิษฐานภาวนาที่โน่น”
- ล** แล้วทรงพาเปโตรและบุตรทั้งสองของเศเบดีไปด้วย พระองค์ทรงรู้สึกเศร้า และสลดพระทัยอย่างยิ่ง จึงตรัสแก่เขาทั้งสามคนว่า
- ✠** “ใจเราเป็นทุกข์แทบสิ้นชีวิต จงอยู่ที่นี้และตื่นเฝ้ากับเราเถิด”
- ล** แล้วพระองค์ทรงพระดำเนนไปข้างหน้าอีกเล็กน้อย ทรงชบพระพักตร์ลงกับพื้นดิน อธิษฐานภาวนาว่า
- ✠** “พระบิดาเจ้าข้า ถ้าเป็นไปได้ ขอให้ถ้อยนี้พ้นข้าพเจ้าไปเถิด ถ้าเป็นไปได้ ก็ขออย่าให้เป็นไปตามใจข้าพเจ้า แต่ให้เป็นไปตามพระประสงค์ของพระองค์เถิด”
- ล** พระองค์เสด็จกลับมาพบบรรดาศิษย์ ทรงพบเขาเหล่านั้นกำลังหลับอยู่ จึงตรัสกับเปโตรว่า
- ✠** “ท่านตื่นเฝ้าอยู่กับเราสักหนึ่งชั่วโมงไม่ได้หรือ จงตื่นเฝ้าและอธิษฐานภาวนา เพื่อจะได้ไม่เข้าสู่การทดลอง จิตใจพร้อมแล้วก็จริง แต่เนื้อหนังอ่อนกำลัง”
- ล** พระองค์เสด็จไปอีกครึ่งหนึ่ง ทรงอธิษฐานภาวนาว่า
- ✠** “พระบิดาเจ้าข้า ถ้าข้าพเจ้าต้องดื่มจากถ้วยนี้โดยหลีกเลี่ยงมิได้แล้ว ขอให้ เป็นไปตามพระประสงค์ของพระองค์เถิด”
- ล** ครั้นเสด็จกลับมา ก็ทรงพบเขาหลับอยู่อีก เพราะเหนื่อยเกินไป พระองค์ จึงเสด็จจากเขาทั้งสามคน ไปอธิษฐานภาวนาอย่างเดียวกันเป็นครั้งที่สาม แล้วเสด็จกลับมาพบเขา ตรัสว่า
- ✠** “เดี๋ยวนี้ ท่านหลับต่อไปและพักผ่อนได้ เวลาที่บุตรแห่งมนุษย์จะต้องถูกมอบ ในเงื้อมมือของคนบาปมาถึงแล้ว จงลุกขึ้น ไปกันเถิด ผู้ทรยศต่อเราอยู่ที่นี้แล้ว”

- ล** ขณะที่พระองค์กำลังตรัสอยู่นั้น ยูดาสซึ่งเป็นคนหนึ่งในบรรดาอัครสาวกสิบสองคนมาถึงพร้อมกับคนจำนวนมาก ถือดาบและไม้ตะบองเป็นอาวุธ บรรดาหัวหน้าสมณะและผู้อาวุโสของประชาชนส่งพวกนี้มา ผู้ทรยศต่อพระองค์ให้สัญญาณแก่คนเหล่านั้นว่า
- พ** “ข้าพเจ้าจูบผู้ใด ก็เป็นผู้นั้นแหละ จับกุมเขาไว้เถิด”
- ล** ทันใดนั้น ยูดาสก็เข้ามาหาพระเยซูเจ้า ทูลว่า
- พ** “สวัสดี พระอาจารย์”
- ล** แล้วจูบพระองค์ พระเยซูเจ้าตรัสกับเขาว่า
- ✘** “เพื่อนเอ๋ย จงทำอย่างที่ตั้งใจจะทำเถิด”
- ล** เวลานั้น คนเหล่านั้นต่างกรูกันเข้าจับกุมพระองค์ ขณะนั้น คนหนึ่งซึ่งอยู่กับพระเยซูเจ้าก็ชักดาบฟันผู้รับใช้คนหนึ่งของมหาสมณะ ไบหุซาด พระเยซูเจ้าจึงตรัสว่า
- ✘** “เอาดาบใส่ฝักเสีย เพราะทุกคนที่ใช้ดาบ ก็จะต้องพินาศด้วยดาบ ท่านคิดว่าเราจะอ่อนวอนพระบิดาเจ้าให้ส่งทูตสวรรค์มากกว่าสิบสองกองพลมาช่วยเรา บัดนี้มีได้หรือ แล้วพระคัมภีร์ที่เขียนว่าจะต้องเป็นเช่นนี้ จะเป็นความจริงได้อย่างไรเล่า”
- ล** ขณะนั้น พระเยซูเจ้าตรัสแก่ประชาชนว่า
- ✘** “เราเป็นโจรหรือ ท่านทั้งหลายจึงถือนดาบ ถือไม้ตะบองมาจับกุมเรา เราหนึ่งสอนในพระวิหารทุกวัน ท่านก็มีไม้จับกุมเรา”
- ล** เหตุการณ์ทั้งหมดนี้เกิดขึ้น เพื่อให้ข้อเขียนของบรรดาประกาศกเป็นความจริง หลังจากนั้นศิษย์ทุกคนละทิ้งพระองค์และหนีไป บรรดาผู้ที่จับกุมพระเยซูเจ้านำพระองค์ไปยังบ้านของคายาฟาสมหาสมณะ บรรดาธรรมจารย์และผู้อาวุโสชุมนุมกันที่นั่น ส่วนเปโตรติดตามพระองค์ไปห่างๆ จนเข้าถึงภายในลานบ้านของมหาสมณะ นั่งอยู่กับบรรดาผู้รับใช้ คอยดูว่าเหตุการณ์จะจบลงอย่างไร
- บรรดาหัวหน้าสมณะและสมาชิกสภาสูงทุกคนพยายามหาพยานเท็จมา กล่าวหาพระเยซูเจ้า เพื่อจะประหารชีวิตพระองค์ให้ได้ แต่เขาหาหลักฐานไม่ได้ แม้ว่าจะมีพยานเท็จหลายคน ในที่สุด มีคนสองคนมาให้การว่า

- พ** “คนคนนี้ได้พูดว่า ‘ฉันมีอำนาจจะทำลายพระวิหารของพระเจ้า และสร้างขึ้นใหม่ได้ภายในสามวัน’ ”
- ล** มหาสมณะจึงลุกขึ้นถามพระองค์ว่า
- พ** “ท่านไม่ตอบอะไรหรือ พยานเหล่านี้ตั้งข้อกล่าวหาอะไรปกป้องปราท่าน”
- ล** แต่พระเยซูเจ้าทรงนิ่ง มหาสมณะจึงพูดกับพระองค์ว่า
- พ** “เราสั่งให้ท่านสาบานโดยอ้างพระเจ้าผู้ทรงชีวิต จงตอบเราว่าท่านเป็นพระคริสต์ พระบุตรของพระเจ้าผู้ทรงชีวิตหรือ”
- ล** พระเยซูเจ้าตรัสตอบว่า
- ✠** “ใช่แล้ว แต่ยังมีมากกว่านั้นอีก เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ตั้งแต่บัดนี้ไปท่านจะเห็นบุตรแห่งมนุษย์ประทับ ณ เบื้องขวาของพระผู้ทรงอำนาจ และจะเสด็จมาพร้อมกับหมู่เมฆบนท้องฟ้า”
- ล** มหาสมณะจึงฉีกเสื้อของตนแล้วกล่าวว่า
- พ** “เขาพูดดูหมิ่นพระเจ้า เราจะต้องการพยานอะไรอีกเล่า ท่านทั้งหลายต่างได้ยินเขาพูดดูหมิ่นพระเจ้าแล้ว ท่านคิดอย่างไร”
- ล** ทุกคนตอบว่า
- พ** “เขาสมควรต้องตาย”
- ล** แล้วพวกนั้นก็พากันถ่มน้ำลายรดพระพักตร์ของพระองค์ ชกต่อยพระองค์ บางคนตบตีพระองค์ กล่าวว่า
- พ** “พระคริสต์จงทำนายซิว่า ใครตบหน้าเจ้า”
- ล** ขณะที่เปโตรนั่งอยู่ที่ลานข้างนอก หญิงรับใช้คนหนึ่งเข้ามาพูดว่า
- พ** “ท่านก็เคยอยู่กับเยซู ชาวกาลิลีด้วย”
- ล** แต่เปโตรปฏิเสธต่อหน้าคนทั้งหลายว่า
- พ** “ฉันไม่รู้ว่าท่านพูดเรื่องอะไร”
- ล** เมื่อเปโตรออกไปที่ประตู หญิงรับใช้อีกคนหนึ่งเห็นเข้าจึงพูดกับคนที่อยู่ที่นั่นว่า
- พ** “คนนี่เคยอยู่กับเยซู ชาวนาซาเร็ธด้วย”
- ล** เปโตรปฏิเสธอีก ทั้งสาบานว่า
- พ** “ฉันไม่เคยรู้จักคนนั้นเลย”

- ล** ต่อมาไม่นาน คนที่อยู่ที่นั่นเข้ามาพูดคุยกับเปโตรว่า
- พ** “ท่านเป็นคนหนึ่งในพวกนั้นแน่ๆ ฟังสำเนียง ก็รู้แล้ว”
- ล** แต่เปโตรเริ่มสาบานอย่างแข็งขันว่า
- พ** “ฉันไม่รู้จักคนนั้น”
- ล** ทันใดนั้นก็ขึ้น เปโตรจึงระลึกถึงคำที่พระเยซูเจ้าตรัสไว้ว่า “ก่อนไถ่จะขึ้น ท่านจะปฏิเสธเราสามครั้ง” เขาจึงออกไปข้างนอก ร้องไห้อย่างขมขื่น ครั้นรุ่งเช้า บรรดาหัวหน้าสมณะและผู้อาวุโสของประชาชนประชุมปรึกษาพร้อมกันทุกคน กล่าวโทษพระเยซูเจ้าเพื่อประหารชีวิตพระองค์ เขามัดพระองค์แล้วนำไปมอบให้ปีลาต ผู้ว่าราชการ
- เมื่อยูดาสผู้ทรยศต่อพระเยซูเจ้าเห็นว่าพระองค์ทรงถูกตัดสินประหารชีวิต ก็เสียใจ จึงนำเงินสามสิบบเหรียญไปคืนให้หัวหน้าสมณะและผู้อาวุโส พูดว่า
- พ** “ข้าพเจ้าทำบาปที่ได้ทรยศต่อผู้บริสุทธิ์”
- ล** เขาเหล่านั้นตอบว่า
- พ** “ธุระอะไรของเราเล่า เป็นเรื่องของเจ้าต่างหาก”
- ล** ยูดาสจึงโยนเงินทิ้งไว้ในพระวิหาร แล้วไปแขวนคอตาย บรรดาหัวหน้าสมณะจึงเก็บเงินนั้น กล่าวว่า
- พ** “เป็นการไม่ถูกต้องที่จะเก็บเงินนี้ไว้ในคลังศักดิ์สิทธิ์ เพราะมันเป็นค่าโลหิต”
- ล** เขาทั้งหลายจึงปรึกษากัน แล้วนำเงินนั้นไปซื้อนาแปลงหนึ่งของช่างหม้อ ทำเป็นสุสานสำหรับคนต่างเมือง เพราะฉะนั้น นาแปลงนั้นจึงมีชื่อว่า “นาเลือด” จนถึงวันนี้ ดังนี้ พระดำรัสที่ตรัสไว้ทางประกาศกเยเรมีย์ จึงเป็นความจริงว่า “เขาทั้งหลายนำเงินสามสิบบเหรียญอันเป็นราคาค่าตัวซึ่งลูกหลานอิสราเอล ตีราคาเขาไว้ ไปซื้อนาของช่างหม้อ ตามที่พระเจ้าทรงบัญชาข้าพเจ้า”

(ถ้าจะใช้แบบสั้น เริ่มอ่านเรื่องพระธรรมตั้งแต่ตรงนี้)

- ล** ขณะนั้น พระเยซูเจ้าทรงยืนอยู่ต่อหน้าผู้ว่าราชการ ผู้ว่าราชการถามพระองค์ว่า

- พ** “ท่านเป็นกษัตริย์ของชาวยิวหรือ”
- ล** พระเยซูเจ้าทรงตอบว่า
- ✠** “ท่านพูดเองนะ”
- ล** แต่เมื่อบรรดาหัวหน้าสมณะและผู้อาวุโสกล่าวหาพระองค์ พระองค์มิได้ทรงตอบ ปีลาตจึงถามพระองค์ว่า
- พ** “ท่านไม่ได้ยินหรือว่าเขากล่าวหาท่านหลายประการ”
- ล** แต่พระองค์มิได้ตรัสตอบประการใด ทำให้ผู้ว่าราชการประหลาดใจมาก มีประเพณีที่ผู้ว่าราชการต้องปล่อยนักโทษคนหนึ่งตามคำขอร้องของประชาชนในวันฉลอง เวลานั้น มีนักโทษอุกฉกรรจ์คนหนึ่งชื่อ บาร์บบัส ดังนั้น เมื่อประชาชนมาชุมนุมกัน ปีลาตจึงถามว่า
- พ** “ท่านทั้งหลายต้องการให้ข้าพเจ้าปล่อยผู้ใด ปล่อยบาร์บบัส หรือเยซู ที่เรียกว่าพระคริสต์”
- ล** ปีลาตรู้อยู่แล้วว่า เขาจับพระองค์มามอบให้เพราะความอิจฉา ขณะที่ปีลาตนั้นอยู่บนบัลลังก์ศาลนั้น ภรรยาของเขาส่งคนมาบอกว่า
- พ** “อย่าไปยุ่งเกี่ยวกับผู้ชอบธรรมคนนี้เลย เพราะวันนี้ ฉันฝันถึงเรื่องของคนคนนี้ จึงไม่สบายใจมาก”
- ล** แต่บรรดาหัวหน้าสมณะและผู้อาวุโสเสี้ยมสอนยุยงประชาชนเพื่อขอให้ปล่อย บาร์บบัส และประหารพระเยซูเจ้า ผู้ว่าราชการจึงถามว่า
- พ** “ในสองคนนี้ ท่านอยากให้ข้าพเจ้าปล่อยคนไหน”
- ล** พวกเขาตอบว่า
- พ** “บาร์บบัส”
- ล** ปีลาตจึงถามว่า
- พ** “ถ้าเช่นนั้น จะให้ข้าพเจ้าทำอะไรกับเยซู ซึ่งมีชื่อว่า พระคริสต์”
- ล** ทุกคนตอบว่า
- พ** “ให้เขาถูกตรึงกางเขน”
- ล** ปีลาตถามอีกว่า
- พ** “เขาทำผิดอะไร”

- ล** แต่ประชาชนร้องตะโกนดังยิ่งขึ้นว่า
- พ** “ให้เขาถูกตรึงกางเขน”
- ล** เมื่อปีลาตเห็นว่าไม่มีประโยชน์อะไร มีแต่จะวุ่นวายยิ่งขึ้น จึงนำน้ำมาล้างมือต่อหน้าประชาชน กล่าวว่า
- พ** “ข้าพเจ้าไม่ขอเกี่ยวข้องกับโลหิตของผู้นี้ เรื่องนี้เป็นธุระของท่าน”
- ล** ประชาชนทุกคนตอบว่า
- พ** “ขอให้เลือดของเขาตกเหนือเราและเหนือลูกหลานของเราเถิด”
- ล** แล้วปีลาตสั่งให้ปล่อยบาร์บัส สั่งให้โบยตีพระเยซูเจ้า แล้วมอบพระองค์ให้เขานำไปตรึงบนไม้กางเขน
- บรรดาทหารของผู้ว่าราชการนำพระเยซูเจ้าเข้าไปในจวน และเรียกทหารทั้งกองมาพร้อมกัน เขาเปลื้องฉลองพระองค์ออก นำเสื้อคลุมสีม่วงแดงมาคลุมให้ นำหนามมาสานเป็นมงกุฎสวมพระเศียร ให้พระองค์ถือไม้ไผ่ในพระหัตถ์ขวา แล้วคุกเข่าลงเฉพาพระพักตร์ เยาะเย้ยพระองค์ว่า
- พ** “ข้าแต่กษัตริย์ของชาวยิว ขอทรงพระเจริญเทอญ”
- ล** เขาถ่มน้ำลายรดพระองค์ ฉวยไม้ไผ่ฟาดพระเศียร เมื่อเยาะเย้ยพระองค์แล้ว เขาก็ถอดเสื้อคลุมของพระองค์ออก นำฉลองพระองค์สวมให้ดั้งเดิม แล้วจึงนำพระองค์ไปตรึงบนไม้กางเขน
- ขณะที่บรรดาทหารนำพระองค์ออกไปนั้น เขาพบชายชาวไซรินคนหนึ่งชื่อ ซีโมน จึงเกณฑ์ให้แบกไม้กางเขนของพระองค์ เมื่อมาถึงสถานที่แห่งหนึ่งซึ่งเรียกว่า กลโกธา แปลว่า เนินหัวกะโหลก ทหารนำเหล้าองุ่นผสมดี มาให้พระองค์ดื่ม พระองค์ทรงชิมแล้ว ไม่ยอมดื่ม เมื่อตรึงพระองค์บนไม้กางเขนแล้ว เขานำฉลองพระองค์มาแบ่งกันโดยจับฉลาก และนั่งเฝ้าดูพระองค์อยู่ที่นั่น
- เขาติดป้ายเหนือพระเศียรของพระองค์ เขียนข้อกล่าวหาพระองค์ไว้ว่า ‘นี่คือเยซู กษัตริย์ของชาวยิว’ เขายังตรึงโจรสองคนพร้อมกับพระองค์ด้วย คนหนึ่งอยู่ข้างขวา อีกคนหนึ่งอยู่ข้างซ้าย
- ผู้คนที่ผ่านไปมา ต่างสบประมาทพระองค์ สันตึระเยาะเย้ยว่า

- พ** “ท่านผู้ทำลายพระวิหารและสร้างขึ้นใหม่ได้ภายในสามวัน จงช่วยตนเองให้รอดพ้น ถ้าท่านเป็นบุตรของพระเจ้า จงลงมาจากไม้กางเขนซิ”
- ล** บรรดาหัวหน้าสมณะพร้อมกับธรรมาจารย์และผู้อาวูโสต่างเยาะเย้ยพระองค์เช่นเดียวกันว่า
- พ** “เขาช่วยคนอื่นให้รอดพ้นได้ แต่ช่วยตนเองไม่ได้ เขาเป็นกษัตริย์แห่งอิสราเอล จงลงมาจากไม้กางเขนเดี๋ยวนี้ แล้วเราจะเชื่อ เขาไว้วางใจในพระเจ้า หากพระองค์พอพระทัยเขา ขอให้พระองค์ทรงช่วยเขาบัดนี้เถิด เพราะเขาเคยพูดว่า ‘ข้าพเจ้าเป็นบุตรของพระเจ้า’ ”
- ล** โจรที่ถูกตรึงบนไม้กางเขนพร้อมกับพระองค์ก็เยาะเย้ยพระองค์ด้วยตั้งแต่เวลาเที่ยง ทั่วแผ่นดินก็มีมืดจนถึงเวลาบ่ายสามโมง ครั้นถึงเวลาบ่ายสามโมง พระเยซูเจ้าทรงร้องเสียงดังว่า
- ✠** “เอลี เอลี ลามาสะบักทานี”
- ล** ซึ่งแปลว่า
- ✠** “ข้าแต่พระเจ้าของข้าพเจ้า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพเจ้า ทำไมพระองค์จึงทรงทอดทิ้งข้าพเจ้าเล่า”
- ล** บางคนที่อยู่ที่นั่นได้ยินจึงพูดว่า
- พ** “เขากำลังร้องเรียกเอลียาห์”
- ล** ทันใดนั้นชายคนหนึ่งวิ่งไปนำฟองน้ำจุ่มเหล้าองุ่นเปรี้ยว เสียบปลายไม้อ้อส่งให้พระองค์เสวย แต่คนอื่นพูดว่า
- พ** “อย่าเพิ่ง คอยดูซิว่า เอลียาห์จะมาช่วยเขาไหม”
- ล** แต่พระเยซูเจ้าทรงเปล่งเสียงดังอีกครั้งหนึ่ง แล้วสิ้นพระชนม์

(คุกเข่าเจี๊ยก ๆ สักครู่)

ทันใดนั้น ม่านในพระวิหาร ก็ฉีกขาดเป็นสองส่วนตั้งแต่ด้านบนลงมาถึงด้านล่าง แผ่นดินสั่นสะเทือน ก้อนหินแตก คูหาที่ฝังศพเปิดออก ร่างของผู้ศักดิ์สิทธิ์หลายร่างที่ล่องลับไปแล้วกลับคืนชีพ และออกมาจากหลุมศพหลังจากที่พระเยซูเจ้าทรงกลับคืนพระชนมชีพ เข้าไปในนครศักดิ์สิทธิ์แล้ว

แสดงตนแก่ผู้คนจำนวนมาก นายร้อยและบรรดาทหารที่เฝ้าพระเยซูเจ้า เมื่อเห็นแผ่นดินไหวและเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ก็ตกใจกลัวยิ่งนัก กล่าวว่า

พ “ชายคนนี้เป็นบุตรของพระเจ้าแน่ทีเดียว”

(พระธรรมแบบสั้นจบที่นี้)

ล ที่นั่น สตรีหลายคนมองดูเหตุการณ์อยู่ห่าง ๆ สตรีเหล่านี้ติดตามพระเยซูเจ้า มาจากแคว้นกาลิลี เพื่อรับใช้พระองค์ ในจำนวนนี้มีมารีย์ชาวมักดาลาและมารีย์มารดาของยากอบและของโยเซฟและมารดาของบุตรเศเบดี

ครั้นถึงเวลาเย็น คนมั่งมีชาวอาริมาเรียคนหนึ่งชื่อโยเซฟมาที่นั่น เขาเป็นศิษย์ของพระเยซูเจ้าด้วย เขาไปพบปีลาตเพื่อขอพระศพของพระเยซูเจ้า ปีลาตจึงสั่งให้มอบพระศพแก่เขา โยเซฟเชิญพระศพลงมา ห่อด้วยผ้าปานสะอาด วางพระศพในคูหาหินเป็นคูหาใหม่ที่เขาคุดไว้สำหรับตนเอง กลิ้งก้อนใหญ่ปิดทางเข้าคูหา แล้วจึงกลับไป มารีย์ชาวมักดาลา และมารีย์อีกคนหนึ่งอยู่ที่นั่นนั่งอยู่หน้าคูหา

วันรุ่งขึ้น เป็นวันสัปดาห์โต บรรดาหัวหน้าสมณะและชาวฟาริสีไปพบปีลาต พร้อมกัน กล่าวว่า

พ “ท่านขอรับ เราจำได้ว่าคนลวงโลกผู้นี้เมื่อยังมีชีวิตอยู่เคยพูดว่า ‘ฉันจะกลับคืนชีพหลังจากสามวัน’ ท่านจงสั่งให้มีคนเฝ้าคูหาจนถึงวันที่สาม เพื่อมิให้บรรดาศิษย์ของเขาขโมยศพไปแล้วประกาศแก่ประชาชนว่า ‘เขากลับคืนชีพจากบรรดาผู้ตายแล้ว’ การหลอกลวงครั้งนี้จะร้ายแรงยิ่งกว่าครั้งก่อน”

ล ปีลาตจึงบอกเขาว่า

พ “ท่านจงจัดทหารยาม ไปเฝ้าตามใจชอบเถิด”

ล บรรดาหัวหน้าสมณะและชาวฟาริสีจัดการเฝ้าพระคูหาอย่างเข้มงวด โดยประทับตราที่หินปิดทางเข้าและวางยามไว้

(พระวาจาของพระเจ้า)

ปี B

แบบยาว มก 26:14:1- 15:47

แบบสั้น มก 15:1-39

พระธรรมานของพระเยซูคริสต์เจ้า

จากพระวรสารตามคำบอกเล่าของนักบุญมาระโก

- ล** สองวันก่อนจะถึงวันปัสกาและเทศกาลกินขนมปังไร้เชื้อ บรรดาหัวหน้าสมณะ และธรรมาจารย์คิดหาอุบายเพื่อจับกุมพระเยซูเจ้า จะได้ฆ่าเสีย เขาพูดกันว่า
- พ** “อย่าทำในวันฉลองเลย มิฉะนั้น ประชาชนจะก่อกองจลาจล”
- ล** พระองค์ประทับอยู่ที่หมู่บ้านเบธานี ในบ้านของซีโมนที่เคยเป็นโรคเรื้อน ขณะที่กำลังประทับที่โต๊ะอาหาร หญิงคนหนึ่งถือขวดดินขาวบรรจุน้ำมันหอมสมุนไพรบริสุทธิ์ ราคาแพงเข้ามา นางทูปขวดดินขาวแตก และเทน้ำมันหอมลงบนพระเศียรของพระองค์ บางคนพูดกันอย่างไม่พอใจว่า
- พ** “ทำไมจึงทำให้น้ำมันหอมเสียไปเปล่าๆ น้ำมันหอมนี้จะขายได้เงินมากกว่าสามร้อยเหรียญ แล้วเอาเงินไปให้คนยากจน”
- ล** เขาเหล่านั้นบ่นว่านาง พระเยซูเจ้าจึงตรัสว่า
- ✠** “ปล่อยนางเถิด ทำให้นางยุ่งยากใจทำไม นางได้ทำกิจการดีต่อเรา ท่านจะมีคนยากจนอยู่กับท่านเสมอ ท่านจะทำดีต่อเขาเมื่อไรก็ได้ แต่ท่านจะไม่มีเราอยู่กับท่านเสมอไป นางได้ทำสิ่งที่นางทำได้แล้ว นางชโลมกายของเราล่วงหน้าก่อนจะถึงเวลาฝังศพ เราบอกความจริงกับท่านทั้งหลายว่า ที่ใดในโลกที่มีการประกาศข่าวดี จะมีการกล่าวถึงสิ่งที่นางได้ทำเพื่อเป็นการระลึกถึงนาง”
- ล** ยูดาส อิสคาริโอท หนึ่งในบรรดาอัครสาวกสิบสองคน ไปพบบรรดาหัวหน้าสมณะเพื่อจะมอบพระเยซูเจ้า เมื่อเขาเหล่านั้นได้ยินดังนั้นก็ดีใจและสัญญาจะให้เงินแก่ยูดาส ยูดาสจึงหาโอกาสที่จะมอบพระองค์
- วันแรกของเทศกาลกินขนมปังไร้เชื้อ เมื่อเขาฆ่าลูกแกะปัสกา บรรดาศิษย์ทูลถามพระเยซูเจ้าว่า
- พ** “พระองค์มีพระประสงค์ให้เราจัดเตรียม การเลี้ยงปัสกาที่ไหน”

- ล พระองค์จึงทรงใช้ศิษย์สองคนไป สั่งเขาว่า
- ✘ “จงเข้าไปในกรุง แล้วจะพบชายคนหนึ่งกำลังเดินแบกหม้อน้ำอยู่ จงตามเขาไป เขาเข้าไปที่ไหน จงถามเจ้าของบ้านว่า ‘พระอาจารย์ถามว่า ห้องที่เราจะกินปัสกากับบรรดาศิษย์นั้นอยู่ที่ไหน’ เขาจะชี้ให้ท่านเห็นห้องใหญ่ ชั้นบนปูพรมไว้เรียบร้อย จงจัดเตรียมปัสกาไว้สำหรับพวกเราที่นั่นแหละ”
- ล ศิษย์ทั้งสองคนออกเดินทางเข้าไปในกรุง พบสิ่งต่างๆ ดังที่พระองค์ทรงบอกไว้ จึงจัดเตรียมปัสกา
- ครั้นถึงเวลาค่ำ พระองค์เสด็จมาพร้อมกับบรรดาอัครสาวกสิบสองคน ขณะที่ทุกคนนั่งที่โต๊ะและกินอาหารพร้อมกับพระเยซูเจ้าอยู่นั้น พระองค์ตรัสว่า
- ✘ “เราบอกความจริงกับท่านทั้งหลายว่า คนหนึ่งในที่นี่จะทรยศต่อเรา คนทรยศกำลังกินอาหารกับเรา”
- ล บรรดาอัครสาวกรู้สึกเศร้าใจ ทูลถามพระองค์ทีละคนว่า
- พ “ใช่ข้าพเจ้าหรือไม่”
- ล พระองค์ตรัสว่า
- ✘ “เป็นคนหนึ่งในสิบสองคนนี้ คือคนที่กำลังจิ้มอาหารในชามเดียวกันกับเรา เพราะบุตรแห่งมนุษย์กำลังจะจากไปตามที่เขียนเกี่ยวกับพระองค์ไว้ในพระคัมภีร์ วิบัติจงเกิดแก่คนที่ทรยศต่อบุตรแห่งมนุษย์ ถ้าเขาไม่ได้เกิดมาจะดีกว่า”
- ล ขณะที่ทุกคนกำลังกินอาหารอยู่นั้น พระองค์ทรงหยิบขนมปัง ตรัสถวายพระพร ทรงบิขนมปัง ประทานให้เขาเหล่านั้น ตรัสว่า
- ✘ “จงรับเถิด นี่เป็นกายของเรา”
- ล แล้วพระองค์ทรงหยิบถ้วย ตรัสขอบพระคุณ ประทานให้เขาและทุกคนดื่มจากถ้วยนั้น พระองค์ตรัสกับเขาว่า
- ✘ “นี่เป็นโลหิตของเรา โลหิตแห่งพันธสัญญาที่หลั่งออกเพื่อคนจำนวนมาก เราบอกความจริงกับท่านทั้งหลายว่า เราจะไม่มีดื่มจากผลองุ่นใด จนกว่าจะถึงวันที่เราจะดื่มเหล้าองุ่นใหม่ในพระอาณาจักรของพระเจ้า”
- ล เมื่อขับร้องเพลงสวดดีแล้ว ทุกคนออกจากห้องเพื่อไปยังภูเขามะกอกเทศ พระเยซูเจ้าตรัสกับเขาว่า

- ✘ “ท่านทุกคนจะทอดทิ้งเรา เพราะมีเขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่าเราจะตีผู้เลี้ยงแกะ และแกะจะกระจัดกระจายไป แต่เมื่อเรากลับคืนชีพแล้ว เราจะไปยังแคว้นกาลิลีก่อนหน้าท่าน”
- ล เปโตรทูลว่า
- พ “แม้ว่าทุกคนจะทอดทิ้งพระองค์ ข้าพเจ้าก็จะไม่ทอดทิ้งพระองค์เลย”
- ล พระเยซูเจ้าตรัสตอบว่า
- ✘ “เราบอกความจริงกับท่านว่า คีรีนนี้ก่อนไถ่จะขึ้นสองครั้ง ท่านจะปฏิเสธเราสามครั้ง”
- ล แต่เปโตรทูลย่ำว่า
- พ “ถึงแม้ข้าพเจ้าจะต้องตายพร้อมกับพระองค์ ข้าพเจ้าก็จะไม่ปฏิเสธพระองค์เลย”
- ล อัครสาวกทุกคนก็พูดเหมือนกัน
- พระเยซูเจ้าเสด็จมาพร้อมกับบรรดาศิษย์ถึงสถานที่แห่งหนึ่งชื่อ “เกตเสมณี” พระองค์ตรัสกับเขาว่า
- ✘ “จงนั่งอยู่ที่นี้ ขณะที่เราไปอธิษฐานภาวนา”
- ล แล้วทรงพาเปโตร ยากอบ และยอห์นไปกับพระองค์
- พระองค์ทรงเริ่มรู้สึกหวาดกลัวและเศร้าพระทัยอย่างยิ่ง จึงตรัสกับเขาทั้งสามว่า
- ✘ “ใจเราเป็นทุกข์แทบสิ้นชีวิต จงอยู่ที่นี้และตื่นเฝ้าเถิด”
- ล แล้วทรงพระดำเนินไปข้างหน้าอีกเล็กน้อย ทรงเอนพระวรกายลงกับพื้นดิน ทรงอธิษฐานภาวนาเพื่อให้เวลานั้นผ่านพ้นพระองค์ไป ถ้าเป็นไปได้
- พระองค์ทูลว่า
- ✘ “อับบา พระบิดาเจ้าข้า พระองค์ทรงทำทุกสิ่งได้ โปรดทรงเอาถ่วงนี้ไปจากข้าพเจ้าเถิด อย่าให้เป็นไปตามใจข้าพเจ้า แต่ให้เป็นไปตามพระประสงค์ของพระองค์เถิด”
- ล พระองค์เสด็จกลับมา พบศิษย์ทั้งสามกำลังหลับ จึงตรัสกับเปโตรว่า
- ✘ “ซีโมน ท่านหลับหรือ ท่านตื่นเฝ้าสักหนึ่งชั่วโมงไม่ได้หรือ จงตื่นเฝ้าและอธิษฐานภาวนาเพื่อจะไม่เข้าสู่การทดลอง จิตใจพร้อมแล้วก็จริง แต่เนื้อหนังอ่อนกำลัง”

- ล** แล้วพระองค์เสด็จไปอธิษฐานภาวนาอีกครั้งหนึ่ง ทรงกล่าวถ้อยคำเดียวกัน ครั้นเสด็จกลับมา ก็ทรงพบเขาหลับอยู่อีก เพราะลืมตาไม่ขึ้น และเขาไม่รู้จะ ทูลตอบพระองค์อย่างไร เมื่อเสด็จกลับมาครั้งที่สาม พระองค์ตรัสกับเขาว่า
- ✠** “บัดนี้ท่านหลับต่อไปและพักผ่อนได้ พอเถอะ เวลาที่บุตรแห่งมนุษย์จะต้อง ถูกมอบไว้ในเงื้อมมือของคนบาปมาถึงแล้ว จงลุกขึ้น ไปกันเถิด ผู้ทรยศ มาแล้ว”
- ล** ขณะที่พระเยซูเจ้ากำลังตรัสอยู่นั้น ยูดาส หนึ่งในบรรดาอัครสาวกสิบสองคน มาถึงพร้อมกับคนจำนวนหนึ่ง ถือดาบและไม่ตะบองเป็นอาวุธ บรรดาหัวหน้า สมณะ ธรรมจารย์และผู้อาวุโสส่งคนเหล่านี้มา ผู้ทรยศให้สัญญาณกับ คนเหล่านี้ว่า
- พ** “เราจับผู้ใด ก็เป็นคนนั้นแหละ จงจับกุมเขาไว้แล้วคุมตัวเขาไปอย่างแน่นหนาเถิด”
- ล** เมื่อยูดาสมาถึง ก็ตรงเข้าไปหาพระองค์ ทูลว่า
- พ** “พระอาจารย์เจ้าข้า”
- ล** แล้วจับพระองค์ คนเหล่านี้ต่างกุกกันเข้ามาจับกุมพระองค์ คนที่ยืนอยู่ที่นั้น คนหนึ่งชักดาบฟันผู้รับใช้คนหนึ่งของมหาสมณะ ไบหุชาด พระเยซูเจ้าตรัสถามคนเหล่านี้ว่า
- ✠** “ท่านทั้งหลายถือดาบ ถือตะบองมาจับเราราวกับเราเป็นโจรเทียวหรือ เราอยู่กับท่านทุกวัน สั่งสอนในบริเวณพระวิหาร ท่านก็ไม่ได้มาจับเรา แต่เหตุการณ์นี้ เกิดขึ้นเพื่อให้พระคัมภีร์เป็นความจริง”
- ล** ศิษย์ทุกคนทิ้งพระองค์ แล้วหนีไป ชายหนุ่มคนหนึ่งห่มผ้าป่านฝืนเดี๋ยวดตาม พระองค์ไป คนเหล่านี้พยายามจับเขา แต่เขาสลัดผ้าป่านนั้นทิ้ง แล้ววิ่งหนีไปแต่ตัวเท่านั้น
- บรรดาผู้ที่จับกุมพระเยซูเจ้านำพระองค์ไปยังบ้านของมหาสมณะ บรรดาหัวหน้าสมณะ ผู้อาวุโสและธรรมจารย์ทุกคนชุมนุมกันที่นั่น ส่วนเปโตร ติดตามพระองค์ไปห่างๆ จนเข้าถึงภายในลานบ้านของมหาสมณะ และนั่ง ผิงไฟอยู่กับบรรดาผู้รับใช้ บรรดาหัวหน้าสมณะและสมาชิกสภาสูงทุกคน

พยายามหาพยานเพื่อกล่าวหาพระเยซูเจ้า และประหารชีวิตพระองค์ แต่เขาหาพยานไม่ได้ พยานเท็จหลายคนปรักปรำพระองค์ แต่คำให้การของเขาไม่ตรงกัน บางคนลุกขึ้นให้การเท็จปรักปรำพระองค์ว่า

พ “เราได้ยินเขาพูดว่า ‘ฉันจะทำลายวิหารที่สร้างด้วยมือมนุษย์นี้ และภายในสามวัน จะสร้างขึ้นใหม่อีกหลังหนึ่ง ซึ่งไม่ได้สร้างขึ้นด้วยมือมนุษย์’ ”

ล แม้กระทั่งเรื่องนี้ คำให้การของพยานก็ไม่ตรงกัน มหาสมณะจึงลุกขึ้นยืนท่ามกลางที่ชุมนุม ถามพระเยซูเจ้าว่า

พ “ท่านไม่ตอบอะไรหรือ พยานเหล่านี้ตั้งข้อกล่าวหาอะไรปรักปรำท่าน”

ล แต่พระองค์ทรงนิ่ง มิได้ตรัสตอบแต่ประการใด มหาสมณะจึงถามพระองค์อีกว่า

พ “ท่านเป็นพระคริสต์ พระบุตรของพระเจ้าผู้ควรรับการถวายพระพรหรือ”

ล พระเยซูเจ้าตรัสว่า

✠ “เราเป็น และท่านทั้งหลายจะเห็นบุตรแห่งมนุษย์ประทับนั่ง ณ เบื้องขวาของพระเจ้าผู้ทรงอำนาจ และจะเสด็จมาพร้อมกับหมู่เมฆบนท้องฟ้า”

ล มหาสมณะจึงฉีกเสื้อของตน แล้วกล่าวว่า

พ “เราจะต้องการพยานอะไรอีกเล่า ท่านทั้งหลายต่างได้ยินเขาพูดดูหมิ่นพระเจ้าแล้วท่านคิดเห็นอย่างไร”

ล เขาทุกคนตัดสินว่า พระองค์ควรรับโทษถึงตาย บางคนถ่มน้ำลายรดพระองค์ ใช้ผ้าปิดพระพักตร์ ชกต่อยพระองค์ และพูดว่า

พ “จงทนายซิ”

ล บรรดาผู้รับใช้ก็ตีพระองค์ด้วย

ขณะที่เปโตรอยู่ที่ลานข้างล่าง หญิงรับใช้คนหนึ่งของมหาสมณะมาที่นั่น เมื่อเห็นเปโตรกำลังนั่งผิงไฟอยู่ ก็จ้องมองเขาและพูดว่า

พ “ท่านอยู่กับเยซู ชาวนาซาเร็ธด้วย”

ล แต่เปโตรปฏิเสธว่า

พ “ฉันไม่รู้ และไม่เข้าใจว่าท่านพูดเรื่องอะไร”

ล แล้วจึงเดินไปที่ทางเข้าออกไก่อีกชั้น หญิงรับใช้ยังคงเห็นเปโตรจึงบอกคนที่ยืนอยู่ที่นั่นว่า

- พ** “คนนี้เป็นคนหนึ่งเ็นพวกของเขาด้วย”
- ล** แต่เปโตรปฏิเสธอีก ต่อมาไม่นาน คนที่ยืนอยู่ที่นั่นกล่าวกับเปโตรว่า
- พ** “ท่านเป็นคนหนึ่งเ็นพวกเขาแน่ ๆ เพราะท่านเป็นชาวกาลิลี”
- ล** แต่เปโตรเริ่มสบถสาบานอย่างแข็งขันว่า
- พ** “ข้าพเจ้าไม่รู้จักคนที่ท่านกำลังพูดถึง”
- ล** ทันใดนั้นไ้ก็ขึ้นเป็นครั้งที่สอง เปโตรจึงระลึกถึงคำที่พระเยซูเจ้าตรัสไว้ แก่ตนว่า “ก่อนไ้จะขึ้นสองครั้ง ท่านจะปฏิเสธเราสามครั้ง” แล้วเขาก็ร้องให้

(ถ้าจะใช้แบบสั้น เริ่มอ่านเรื่องพระธรรมานตั้งแต่ตรงนี้)

ครั้งรุ่งเช้า บรรดาหัวหน้าสมณะ พร้อมกับผู้อาวุโส ธรรมจารย์ และบรรดาสมาชิกสภาสูงทุกคน ประชุมตกลงกัน สั่งให้มัดพระเยซูเจ้า และนำไปมอบให้ปีลาต ปีลาตจึงถามพระองค์ว่า

- พ** “ท่านเป็นกษัตริย์ของชาวยิวหรือ”
- ล** พระองค์ตรัสตอบว่า
- ✘** “ท่านพูดเองนะ”
- ล** บรรดาหัวหน้าสมณะพยายามกล่าวหาพระองค์หลายประการ ปีลาตจึงถามพระองค์อีกว่า
- พ** “ท่านไม่ตอบอะไรหรือ เห็นไหมเขากล่าวหาท่านหลายประการทีเดียว”
- ล** แต่พระเยซูเจ้ามิได้ตรัสตอบอีก ทำให้ปีลาตประหลาดใจมาก ทุกปีในเทศกาลปัสกา ปีลาตเคยปล่อยนักโทษหนึ่งคนตามคำ ของประชาชน ชายคนหนึ่งชื่อ บาร์บัส ถูกจองจำพร้อมกับพวกกบฏที่ฆ่าคนในการจลาจล เมื่อประชาชน ขึ้นไปขอให้ปีลาตปล่อยนักโทษตามประเพณีที่เคยทำ ปีลาตถามว่า
- พ** “ท่านต้องการให้เราปล่อยกษัตริย์ของชาวยิวหรือ”
- ล** ปีลาตรู้อยู่แล้วว่าบรรดาหัวหน้าสมณะมอบพระองค์ให้เพราะความอิจฉา แต่บรรดาหัวหน้าสมณะเสี้ยมสอนยุยงประชาชนให้ขอปีลาตปล่อยตัวบาร์บัส แทนที่จะปล่อยพระเยซูเจ้า ปีลาตถามเขาอีกว่า
- พ** “ท่านจะให้ข้าพเจ้าทำอะไรกับคนที่นี่ที่ท่านเรียกว่า กษัตริย์ของชาวยิว”

- ล** ประชาชนร้องตะโกนตอบว่า
- พ** “เอาเขาไปตรึงกางเขน”
- ล** ปีลาตถามว่า
- พ** “เขาทำผิดอะไร”
- ล** แต่ประชาชนร้องตะโกนดังยิ่งขึ้นว่า
- พ** “เอาเขาไปตรึงกางเขน”
- ล** ปีลาตต้องการเอาใจประชาชน จึงปล่อยบาร์บัสไป แล้วสั่งให้โยยตีพระเยซูเจ้า มอบพระองค์ให้เขานำไปตรึงบนไม้กางเขน บรรดาทหารนำพระองค์เข้าไป ในลานชั้นในคือ “จวนของผู้ว่าราชการ” แล้วเรียกทหารทั้งกองมาพร้อมกัน เขาคลุมพระองค์ด้วยเสื้อคลุมสีม่วงแดง นำหนามมาสานเป็นมงกุฏสวม พระเศียร แล้วคำนับพระองค์พลางพูดว่า
- พ** “ข้าแต่กษัตริย์ของชาวยิว ขอทรงพระเจริญเทอญ”
- ล** เขาใช้ไม้้อฟาดพระเศียร ถ่มน้ำลายรด แล้วคุกเข่ากราบพระองค์เป็นเชิง เยาะเย้ย เมื่อเยาะเย้ยพระองค์จนพอใจแล้ว เขาก็ถอดเสื้อคลุมสีม่วงแดง ออกจากพระองค์ สวมฉลองพระองค์ให้ดังเดิม บรรดาทหารนำพระองค์ออกไปเพื่อตรึงบนไม้กางเขน ชายคนหนึ่งชื่อ ซีโมน ชาวไซรีนเป็นบิดาของอเล็กซานเดอร์และรุฟัส กำลังเดินทางจากชนบท ผ่านมาทางนั้น บรรดาทหารจึงเกณฑ์ให้เขาแบกไม้กางเขนของพระองค์ไป ทหารนำพระองค์มาถึงสถานที่แห่งหนึ่งซึ่งเรียกว่า “กลโกธา” แปลว่า “เนิน หัวกระดูกโหลก”
- ทหารนำน้ำองุ่นเปรี้ยวผสมมดยอบให้พระองค์ดื่ม แต่พระองค์ไม่ทรงดื่ม เขา ตรึงพระองค์บนไม้กางเขน แล้วแบ่งฉลองพระองค์กันโดยจับสลากว่าใครจะ ได้สิ่งใด ขณะที่เขาตรึงพระองค์นั้นเป็นเวลาประมาณเก้านาฬิกา มีป้ายบอก ข้อกล่าวหาพระองค์เขียนไว้ว่า “กษัตริย์ของชาวยิว” เขายังตรึงโจรสองคน พร้อมกับพระองค์ด้วย คนหนึ่งอยู่ข้างขวา อีกคนหนึ่งอยู่ข้างซ้าย ผู้คนที่ ผ่านไปมาต่างสบประมาทพระองค์ สิ้นศีรษะเยาะเย้ยว่า
- พ** “ท่านผู้ทำลายพระวิหาร และสร้างขึ้นใหม่ได้ภายในสามวัน จงช่วยตน ให้รอดพ้น และลงจากไม้กางเขนซิ”

- ล** บรรดาหัวหน้าสมณะและธรรมาจารย์ต่างเยาะเย้ยพระองค์เช่นเดียวกันว่า
- พ** “เขาช่วยคนอื่นให้รอดพ้นได้ แต่ช่วยตนเองไม่ได้ พระคริสต์ กษัตริย์แห่งอิสราเอลจงลงมาจากไม้กางเขนบัดนี้ซิ เราจะได้เห็นและมีความเชื่อ”
- ล** แม้ผู้ถูกตรึงบนไม้กางเขนพร้อมกับพระองค์ก็เยาะเย้ยพระองค์ด้วย เมื่อถึงเวลาเที่ยง ทิวแผ่นดินก็มีมืดไปจนกระทั่งถึงเวลาบ่ายสามโมง ครั้นถึงเวลาบ่ายสามโมง พระเยซูเจ้าทรงร้องเสียงดังว่า
- ✠** “เอโลอี เอโลอี ลามา ซาบักทานี”
- ล** ซึ่งแปลว่า
- ✠** “ข้าแต่พระเจ้า ข้าแต่พระเจ้า ทำไมพระองค์จึงทรงทอดทิ้งข้าพเจ้าเล่า”
- ล** ผู้ที่ยืนอยู่ที่นั่นบางคนได้ยินจึงพูดว่า
- พ** “ฟังซิ เขากำลังร้องเรียกเอลียาห์”
- ล** ชายคนหนึ่งวิ่งไปนำฟองน้ำจุ่มเหล้าองุ่นเปรี้ยวเสียบปลายไม้้อส่งให้พระองค์ เสวย กล่าววว่า
- พ** “เราคอยดูซิว่าเอลียาห์จะมาปลดเขาลงหรือไม่”
- ล** แต่พระเยซูเจ้าทรงเปล่งเสียงดัง แล้วสิ้นพระชนม์

(คุกเข่าเจียบ ๆ สักครู่หนึ่ง)

มานในพระวิหารจิกขาดเป็นสองส่วนตั้งแต่ด้านบนลงมาถึงด้านล่าง นายร้อยซึ่งยืนเฝ้าอยู่เฉพาพระพักตร์ของพระองค์ เมื่อเห็นพระองค์สิ้นพระชนม์ตั้งนั้น จึงพูดว่า

- พ** “ชายคนนี้เป็นพระบุตรของพระเจ้าแน่ทีเดียว”

(พระทรมานแบบสั้นจบที่นี้)

- ล** สตริบางคนมองดูเหตุการณ์อยู่ห่าง ๆ ในจำนวนนี้มีมารีย์ชาวมักดาลา มารีย์มารดาของยากอบคนเล็กและของโยเสทและนางสะโลเม สตริเหล่านี้เคยติดตามรับใช้พระองค์เมื่อพระองค์ทรงอยู่ในแคว้นกาลิลี สตริอื่นๆ อีกหลายคนซึ่งขึ้นมาที่กรุงเยรูซาเล็มพร้อมกับพระองค์ ก็อยู่ที่นั่นด้วย

วันนั้นเป็นวันเตรียม คือวันก่อนวันสัปดาห์โต ครั้นถึงเวลาเย็น โยเซฟชาว อาริมาเธียซึ่งเป็นสมาชิกที่น่านับถือคนหนึ่งของสภาสูง และกำลังรอคอย พระอาณาจักรของพระเจ้า กล้าเข้าไปพบปีลาต ขอพระศพของพระเยซูเจ้า ปีลาตประหลาดใจที่พระองค์สิ้นพระชนม์แล้ว จึงเรียกนายร้อยมาถามว่า พระองค์สิ้นพระชนม์นานแล้วหรือ เมื่อรู้จากนายร้อย จึงมอบพระศพให้ โยเซฟ โยเซฟซื้อผ้าป่านมาผืนหนึ่ง เชิญพระศพลงมา ห่อด้วยผ้าป่าน วางพระศพในคูหาที่ขุดไว้ในหิน แล้วกลิ้งก้อนหินปิดทางเข้าคูหา มารีย์ชาวมักดาลา และมารีย์มารดาของโยเซฟคอยมองดูว่าเขาวางพระศพไว้ที่ใด

(พระวาจาของพระเจ้า)

ปี c

แบบยาว ลก 22:14-23:56

แบบสั้น ลก 23:1-49

พระทรมานของพระเยซูคริสต์เจ้า

จากพระวรสารตามคำบอกเล่าของนักบุญลูกา

- ล.** เมื่อถึงเวลา พระเยซูเจ้าประทับที่โต๊ะพร้อมกับบรรดาอัครสาวก พระองค์ตรัสกับเขาว่า
- ✘** “เราปรารถนาอย่างยิ่งจะกินปัสกาครั้งนี้ร่วมกับท่านก่อนจะรับทรมาน เราบอกท่านทั้งหลายว่า เราจะไม่กินปัสกาอีกจนกว่าปัสกาจะเป็นความจริงในพระอาณาจักรของพระเจ้า”
- ล.** พระองค์ทรงหยิบถ้วยขึ้น ทรงขอบพระคุณ ตรัสว่า
- ✘** “จงรับถ้วยนี้ไปแบ่งกันดื่มเถิด เราบอกท่านทั้งหลายว่า ตั้งแต่นี้ไป เราจะไม่มีดื่มเหล้าจากผลองุ่นอีกจนกว่าพระอาณาจักรของพระเจ้าจะมาถึง”
- ล.** พระองค์ทรงหยิบขนมปัง ทรงขอบพระคุณ ทรงบิขนมปัง ประทานให้บรรดาศิษย์ ตรัสว่า
- ✘** “นี่เป็นกายของเราที่ถูกมอบเพื่อท่านทั้งหลาย จงทำดังนี้เพื่อระลึกถึงเราเถิด”
- ล.** ในทำนองเดียวกัน เมื่อกินอาหารเสร็จแล้ว พระองค์ทรงหยิบถ้วย ตรัสว่า
- ✘** “ถ้วยนี้เป็นพันธสัญญาใหม่ในโลหิตของเราที่หลั่งเพื่อท่านทั้งหลาย ผู้ทรยศต่อเรา อยู่ที่นี้ ร่วมโต๊ะกับเราด้วย บุตรแห่งมนุษย์กำลังจะจากไปตามที่กำหนดไว้ วิบัติจงเกิดแก่ผู้ที่ทรยศต่อบุตรแห่งมนุษย์”
- ล.** บรรดาศิษย์จึงถามกันว่าพวกเขาคนใดจะทำการนี้ บรรดาศิษย์ได้เถียงกันว่าในกลุ่มของตน ผู้ใดควรได้รับการยกย่องว่ายิ่งใหญ่ที่สุด พระเยซูเจ้าจึงตรัสกับเขาว่า

✘ “กษัตริย์ของคนต่างชาติย่อมเป็นเจ้านายเหนือผู้อื่น และผู้มีอำนาจเรียกตนเองว่า เจ้าบุญนายคุณ แต่ท่านทั้งหลายจงอย่าเป็นเช่นนั้น ท่านที่เป็นผู้ยิ่งใหญ่ที่สุด จงทำตนเป็นผู้ต่ำสุด ผู้ที่เป็นผู้นำจงเป็นผู้รับใช้ ใครเล่ายิ่งใหญ่กว่ากัน ผู้ที่นั่งโต๊ะหรือผู้รับใช้ มิใช่ผู้ที่นั่งโต๊ะดอกหรือ แต่เราอยู่ในหมู่ท่านเหมือนเป็นผู้รับใช้จริง ๆ ท่านทั้งหลายเป็นผู้ที่ยืนหยัดอยู่กับเราในการทดลองที่เราได้รับ เราจัดพระอาณาจักรให้ท่านทั้งหลาย ดังที่พระบิดาทรงจัดไว้ให้เรา ท่านจะได้กิน และดื่มร่วมโต๊ะกับเราในพระอาณาจักรและจะนั่งบนบัลลังก์พิพากษาอิสราเอล ทั้งสิบสองตระกูล ซีโมน เปโตร จงฟังเถิด ซาตานได้ขอและพระเจ้าทรงอนุญาต ให้ซาตานทดสอบท่านทั้งหลายเหมือนผัดข้าวสาลี แต่เราอธิษฐานอ้อนวอน เพื่อท่านให้ความเชื่อของท่านมั่นคงตลอดไป และเมื่อท่านกลับใจแล้ว จงช่วยคำจูนพี่น้องของท่านเถิด”

ล เปโตรทูลตอบว่า

พ “พระเจ้าข้า ข้าพเจ้าพร้อมแล้วที่จะอยู่กับพระองค์ แม้จะต้องเข้าคุกหรือจะต้องไปตายพร้อมๆกับพระองค์”

ล พระองค์ตรัสว่า

✘ “เปโตรเอ๋ย เราบอกท่านว่า วันนี้ไถ่ยังไม่ทันขึ้น ท่านก็จะปฏิเสธว่าไม่รู้จักเรา ถึงสามครั้ง”

ล พระเยซูเจ้าตรัสกับบรรดาศิษย์อีกว่า

✘ “เมื่อเราส่งท่านทั้งหลายไปโดยไม่มีถุงเงิน ไม่มีย่าม ไม่มีรองเท้า ท่านขาดสิ่งใดบ้าง”

ล เขาเหล่านั้นตอบว่า

พ “ไม่ขาดสิ่งใดเลย”

ล พระองค์จึงตรัสกับเขาว่า

✘ “แต่บัดนี้ ผู้ใดมีถุงเงิน จงนำไปด้วย ผู้ใดมีย่ามก็จงนำไปเช่นเดียวกัน ผู้ใดไม่มีดาบ ก็จงขายเสื้อคลุมเพื่อซื้อดาบเถิด เพราะเราบอกท่านทั้งหลายว่า ถ้อยคำที่พระคัมภีร์กล่าวถึงเราว่า ‘เขาจะถูกนับอยู่ในหมู่คนอธรรม’ จะต้องเป็นความจริง”

- ล** บรรดาศิษย์ทูลว่า
- พ** “พระเจ้าข้า ที่นี้มีดาบสองเล่ม”
- ล** พระองค์ตรัสว่า
- ✘** “พอแล้ว”
- ล** พระเยซูเจ้าเสด็จจากที่นั่นไปยังภูเขามะกอกเทศเช่นเคย บรรดาศิษย์ตามเสด็จไปด้วย เมื่อเสด็จถึงที่นั่นแล้ว พระองค์ตรัสกับเขาเหล่านั้นว่า
- ✘** “จงอธิษฐานภาวนาเถิด เพื่อจะไม่ถูกทดลอง”
- ล** แล้วพระองค์เสด็จห่างออกไปจากบรรดาศิษย์ประมาณระยะปาก่อนหินทรงคุกเข่าลงอธิษฐานภาวนาว่า
- ✘** “พระบิดาเจ้าข้า ถ้าพระองค์มีพระประสงค์ โปรดทรงนำถ้อยนี้ไปจากข้าพเจ้าเถิด แต่อย่าให้เป็นไปตามใจข้าพเจ้า ให้เป็นไปตามพระประสงค์ของพระองค์เถิด”
- ล** ทูตสวรรค์องค์หนึ่งปรากฏมาถวายพลังแก่พระองค์ พระองค์ทรงอยู่ในความทุกข์กังวลอย่างสาหัส จึงทรงอธิษฐานอย่างมุ่งมั่นยิ่งขึ้น พระเสโทตกลงบนพื้นดินประดุจหยดโลหิต พระองค์ทรงลุกขึ้นจากการอธิษฐานภาวนาเสด็จไปพบบรรดาศิษย์ซึ่งหลับอยู่เพราะความโศกเศร้า พระองค์จึงตรัสกับเขาว่า
- ✘** “นอนหลับทำไม จงลุกขึ้นอธิษฐานภาวนาเถิด เพื่อจะไม่ถูกทดลอง”
- ล** ขณะที่พระเยซูเจ้าตรัสอยู่นั้น คนหมู่หนึ่งก็มาถึง ยูดาสหนึ่งในบรรดาอัครสาวกสิบสองคนเป็นผู้นำ ยูดาสเข้ามาใกล้พระเยซูเจ้าเพื่อจุมพิตพระองค์ พระเยซูเจ้าตรัสกับเขาว่า
- ✘** “ยูดาส ท่านใช้การจุมพิตเพื่อทรยศบุตรแห่งมนุษย์หรือ”
- ล** เมื่อบรรดาศิษย์ที่อยู่กับพระองค์เห็นว่าเกิดอะไรขึ้นก็ทูลว่า
- พ** “พระเจ้าข้า พวกเราใช้ดาบฟันได้ไหม”
- ล** แล้วศิษย์คนหนึ่งได้ฟันผู้รับใช้ของหัวหน้าสมณะ ตัดใบหูข้างขวาของเขา แต่พระเยซูเจ้าตรัสว่า

✘ “หยุดเถิด พอแล้ว”

ล ทรงสัมผัสหุ้และทรงรักษาเขา พระเยซูเจ้าตรัสกับบรรดาหัวหน้าสมณะ นายทหารผู้รักษาพระวิหารและบรรดาผู้อาวุโสซึ่งมาจับกุมพระองค์ว่า

✘ “เราเป็นโจรหรือ ท่านทั้งหลายจึงถือดาบ ถือไม้ตะบองมาจับเรา เราอยู่กับท่านทุกวันในพระวิหาร ท่านก็ไม่จับกุมเราเลย แต่นี้เป็นเวลาของท่าน เป็นอำนาจของความมืด”

ล เขาทั้งหลายจับกุมพระเยซูเจ้าและนำพระองค์เข้าไปในบ้านของมหาสมณะ เปโตรติดตามไปห่างๆ คนในบ้านมหาสมณะก่อไฟขึ้นที่กลางลานบ้าน เปโตรจึงเข้าไปนั่งรวมอยู่กับคนเหล่านั้นด้วย หญิงรับใช้คนหนึ่งเห็นเปโตรนั่งข้างกองไฟ จึงจ้องหน้าพูดว่า

พ “คนนี้อยู่กับเขาด้วย”

ล แต่เปโตรปฏิเสธว่า

พ “นางเอ๋ย ข้าพเจ้าไม่รู้จักเขา”

ล ต่อมาไม่นาน อีกคนหนึ่งเห็นเปโตร จึงพูดว่า

พ “ท่านเป็นคนหนึ่งในพวกเขาด้วย”

ล แต่เปโตรตอบว่า

พ “ไม่ใช่ดอก เพื่อนเอ๋ย”

ล หนึ่งชั่วโมงต่อมา อีกคนหนึ่งพูดย้าว่า

พ “แน่ทีเดียว คนคนนี้อยู่กับเขาด้วย เพราะเป็นชาวกาลิลี”

ล แต่เปโตรตอบว่า

พ “เพื่อนเอ๋ย ข้าพเจ้าไม่รู้ว่าท่านกำลังพูดอะไร”

ล เปโตรพูดยังไม่ทันขาดคำไ้ก็ขึ้น องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเหลียวมามอง เปโตร เปโตรจึงระลึกถึงพระวาจาขององค์พระผู้เป็นเจ้าที่ตรัสกับเขาว่า

“วันนี้ ก่อนไถ่ขัน ท่านจะปฏิเสธเราสามครั้ง” เปโตรจึงออกไปข้างนอก ร้องไห้อย่างขมขื่น ผู้ที่ควบคุมพระเยซูเจ้าสบประมาทเยาะเย้ยและทุบตีพระองค์ เอาผ้าปิดพระเนตร และทูลถามพระองค์ว่า

พ “ทายซิว่า ใครดีเจ้า”

ล เขายังได้พูดกล่าวร้ายพระองค์อีกมากมาย

ครั้นรุ่งเช้า บรรดาผู้อาวุโสหัวหน้าสมณะและธรรมาจารย์ร่วมประชุมกัน สั่งให้นำพระองค์มาอยู่ต่อหน้าสภาสูงและพูดว่า

พ “ถ้าท่านเป็นพระคริสต์ จงบอกเราเถิด”

ล พระองค์ตรัสตอบว่า

✘ “ถ้าเราบอกท่าน ท่านก็ไม่เชื่อ ถ้าเราถามท่าน ท่านก็ไม่ตอบ ตั้งแต่บัดนี้ บุตรแห่งมนุษย์จะประทับ ณ เบื้องขวาพระอานูภาพของพระเจ้า”

ล ทุกคนจึงพูดว่า

พ “ดังนั้น ท่านเป็นบุตรของพระเจ้าใช่ไหม”

ล พระองค์ตรัสตอบว่า

✘ “ท่านพูดเองนะว่าเราเป็น”

ล คนเหล่านั้นจึงพูดว่า

พ “เราจะต้องการพยานอะไรอีก เราได้ยินจากปากของเขาแล้ว”

(พระธรรมานแบบสั้นเริ่มที่นี่)

ลก 23:1-49

ล ทุกคนในที่ประชุมลุกขึ้น นำพระเยซูเจ้าไปมอบให้ปีลาต เขาเหล่านั้นตั้งข้อกล่าวหาพระองค์โดยพูดว่า

พ “เราพบคนคนนี้อย่างประชาชนของเรา ห้ามเสียภาษีแก่พระจักรพรรดิ และอ้างว่าตนเป็นพระคริสต์กษัตริย์”

- ล** ปีลาตจึงถามพระองค์ว่า
- พ** “ท่านเป็นกษัตริย์ของชาวยิวหรือ”
- ล** พระองค์ตรัสตอบว่า
- ✠** “ท่านพูดเองนะ”
- ล** ปีลาตจึงพูดกับบรรดาหัวหน้าสมณะและประชาชนว่า
- พ** “เราไม่พบความผิดข้อใดในคนคนนี้”
- ล** แต่พวกเขาแย้งว่า
- พ** “เขาก่อกวนประชาชนเที่ยวสั่งสอนทั่วแคว้นยูเดีย โดยเริ่มตั้งแต่แคว้นกาลิลีจนถึงที่นี่”
- ล** เมื่อปีลาตได้ยินดังนั้นจึงถามว่า
- พ** “คนนี้เป็นชาวกาลิลีหรือไม่”
- ล** เมื่อทราบว่าพระองค์ทรงอยู่ในอำนาจของกษัตริย์เฮโรด จึงส่งพระองค์ไปให้กษัตริย์เฮโรด ซึ่งในขณะนั้นประทับอยู่ที่กรุงเยรูซาเล็ม
- เมื่อกษัตริย์เฮโรดทอดพระเนตรเห็นพระเยซูเจ้าก็ทรงยินดีมาก เพราะทรงได้ยินเรื่องต่างๆ เกี่ยวกับพระเยซูเจ้า มีพระประสงค์จะเห็นพระองค์มานานแล้ว และทรงหวังจะได้เห็นอัศจรรย์จากพระเยซูเจ้าบ้าง กษัตริย์เฮโรดตรัสถามพระเยซูเจ้าหลายเรื่อง แต่พระเยซูเจ้ามิได้ทรงตอบแต่ประการใด บรรดาหัวหน้าสมณะและธรรมาจารย์ซึ่งอยู่ที่นั่นร่วมกันกล่าวหาพระเยซูเจ้าอย่างรุนแรง กษัตริย์เฮโรดพร้อมกับบรรดาทหารสปรมาทเยาะเย้ยพระเยซูเจ้าให้พระองค์สวมเสื้อสีฉูดฉาดและส่งกลับไปมอบให้ปีลาต กษัตริย์เฮโรดและปีลาตซึ่งแต่ก่อนเป็นศัตรูกันก็กลับเป็นเพื่อนกัน
- ปีลาตเรียกประชุมบรรดาหัวหน้าสมณะ บรรดาผู้นำและประชาชนแล้วพูดกับเขาว่า

พ “ท่านทั้งหลายนำชายผู้นี้มาหาเราในฐานะเป็นผู้ยุยงประชาชนให้กบฏ เราได้สวนเขาต่อหน้าท่านทั้งหลายแล้ว แต่ไม่พบว่าเขามีความผิดประการใด ตามที่ท่านกล่าวหา กษัตริย์เฮโรดก็ไม่ทรงพบความผิดประการใดด้วย จึงทรงส่งเขากลับมาให้เราอีก ท่านก็เห็นแล้วว่า เขาไม่ได้ทำผิดที่ควรจะมีโทษถึงตาย เพราะฉะนั้น เราจะสั่งให้เขียนเขาแล้วปล่อยไป”

ล แต่ประชาชนร้องตะโกนพร้อมกันว่า

พ “ฆ่าเขาเสีย ปล่อยบารับบัสให้เรา”

ล บารับบัสผู้นี้ถูกจำคุกเพราะก่อการจลาจลในเมืองและฆ่าคน ปีลาตต้องการปล่อยพระเยซูเจ้า จึงพูดกับประชาชนอีก แต่คนเหล่านั้นร้องตะโกนกลับมาจาก

พ “เอาไปตรึงกางเขน เอาไปตรึงกางเขน”

ล ปีลาตพูดกับประชาชนเป็นครั้งที่สามว่า

พ “เขาทำผิดอะไร เราไม่พบว่าเขาทำผิดอะไรที่ควรจะมีโทษถึงตาย ดังนั้น เราจะให้เขียนเขาและปล่อยไป”

ล แต่ประชาชนยังคงตะโกนเสียงดังต่อไป ขอให้เอาพระองค์ไปตรึงกางเขน และเสียงของประชาชนดังขึ้นๆ ปีลาตจึงตัดสินใจให้เป็นไปตามคำเรียกร้องของประชาชนปล่อยคนที่ถูกจำคุกเพราะก่อการจลาจลและฆ่าคน และมอบพระเยซูเจ้าให้เขาจัดการตามความพอใจ

ขณะที่บรรดาทหารนำพระองค์ออกไป พวกเขาเกณฑ์ชายคนหนึ่ง ชื่อซีโมนชาวไซรีน ซึ่งกำลังกลับจากชนบท วางไม้กางเขนบนบ่าของเขา ให้แบกตามพระเยซูเจ้า ประชาชนจำนวนมากติดตามพระองค์ไป รวมทั้งสตรีกลุ่มหนึ่ง ซึ่งข้อนอกคร่ำครวญถึงพระองค์ พระเยซูเจ้าทรงหันพระพักตร์มาทางสตรีเหล่านี้ ตรัสว่า

✠ “ธิดาเยรูซาเล็มเอ๋ย อย่าร้องไห้สงสารเราเลย แต่จงร้องไห้สงสารตนเอง และลูกๆ เถิด เพราะวันนั้นจะมาถึงเมื่อประชาชนจะพูดว่า ‘หญิงที่เป็นหมัน

ครรรค์ที่มีได้ให้กำเนิดบุตรและนมที่มีได้เลี้ยงลูกก็เป็นสุข’ เวลานั้นประชาชนจะพบกับภรรยาว่า ‘จงถล่มลงมาทับเราเถิด’ และพบกับเนินเขาว่า ‘จงกลบเราไว้เถิด’ เพราะถ้าเขาทำกับไม้สดเช่นนี้ อะไรจะเกิดขึ้นกับไม้แห้งเล่า”

ล บรรดาทหารนำผู้ร้ายสองคนไปประหารพร้อมกับพระองค์ด้วย เมื่อมาถึงสถานที่ที่เรียกว่าเนินหัวกระโหลก

บรรดาทหารตรึงพระองค์ที่นั่นพร้อมกับผู้ร้ายสองคน คนหนึ่งอยู่ข้างขวา และอีกคนหนึ่งอยู่ข้างซ้าย พระเยซูเจ้าตรัสว่า

✠ “พระบิดาเจ้าข้า โปรดอภัยความผิดแก่เขาเถิด เพราะเขาไม่รู้ว่ากำลังทำอะไร”

ล ทหารนำเสื้อผ้าของพระองค์ไปจับสลากแบ่งกัน ประชาชนยืนดูอยู่ที่นั่น ส่วนบรรดาผู้นำเยาะเย้ยพระองค์ว่า

พ “เขาช่วยคนอื่นให้รอดพ้นได้ ก็ให้เขาช่วยตนเองซิ ถ้าเขาเป็นพระคริสต์ ผู้ที่พระเจ้าทรงเลือกสรร”

ล แม้แต่บรรดาทหารก็เยาะเย้ยพระองค์ด้วย เขานำเหล้าองุ่นเปรี้ยวเข้ามาถวาย พลางกล่าวว่า

พ “ถ้าท่านเป็นกษัตริย์ของชาวยิว ก็จงช่วยตนเองให้รอดพ้นซิ”

ล มีคำเขียนไว้เหนือพระองค์ว่า

พ “ผู้นี้คือกษัตริย์ของชาวยิว”

ล ผู้ร้ายคนหนึ่งที่ถูกตรึงบนไม้กางเขน พุดดูหมิ่นพระองค์ว่า

พ “แกเป็นพระคริสต์ไม่ใช่หรือ จงช่วยตนเองและช่วยเราให้รอดพ้นด้วยซิ”

ล แต่อีกคนหนึ่งดูเขากล่าวว่า

พ “แกไม่เกรงกลัวพระเจ้าหรือที่มารับโทษเดียวกัน สำหรับพวกเรา ก็ยุติธรรมแล้ว เพราะเรารับโทษสมกับการกระทำของเรา แต่ท่านผู้นี้มิได้ทำผิดเลย”

ล แล้วเขาทูลว่า

- พ** “ข้าแต่พระเยซู โปรดระลึกถึงข้าพเจ้าด้วย เมื่อพระองค์จะเสด็จสู่พระอาณาจักรของพระองค์”
- ล** พระองค์ตรัสตอบเขาว่า
- ✠** “เราบอกความจริงกับท่านว่า วันนี้ท่านจะอยู่กับเราในสวรรค์”
- ล** ขณะนั้น เป็นเวลาประมาณเที่ยงวัน ทิวแผ่นดินมืดไปจนถึงเวลาบ่ายสามโมง เพราะดวงอาทิตย์มีดลง ม่านในพระวิหารฉีกขาดตรงกลาง พระเยซูเจ้าทรงร้องเสียงดังว่า
- ✠** “พระบิดาเจ้าข้า ข้าพเจ้ามอบจิตของข้าพเจ้าไว้ในพระหัตถ์ของพระองค์”
- ล** เมื่อตรัสดังนี้แล้ว ก็สิ้นพระชนม์

(คุกเข่าเงียบ ๆ สักครู่หนึ่ง)

เมื่อนายร้อยเห็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เขาถวายพระเกียรติแด่พระเจ้า พูดว่า

- พ** “ชายคนนี้เป็นผู้ชอบธรรมแท้ทีเดียว”
- ล** ประชาชนที่มาชุมนุมกันดูเหตุการณ์นี้ เมื่อเห็นว่าเกิดอะไรขึ้นก็ข้อนอกพากันกลับไป ทุกคนที่รู้จักคุ้นเคยพระองค์ รวมทั้งบรรดาศาสนีที่ติดตามพระองค์มาจากแคว้นกาลิลีต่างยืนอยู่ห่าง ๆ คอยดูเหตุการณ์นี้

(พระทรมานแบบสั้นจบที่นี้)

ชายคนหนึ่งชื่อโยเซฟ เป็นสมาชิกในสภาสูงของชาวยิว เป็นคนดีและชอบธรรม เขาไม่เห็นด้วยกับมติและการกระทำของสภา เขามาจากเมืองอาริมาเธีย เมืองหนึ่งของชาวยิวและรอคอยพระอาณาจักรของพระเจ้า ชายผู้นี้ไปพบปีลาตขอพระศพของพระเยซูเจ้า เขาเชิญพระศพลงมา เอาผ้าป่านห่อไว้นำไปวางไว้ในคูหาซึ่งขุดไว้ในหิน คูหา นั้นยังไม่เคยบรรจุศพผู้ใดเลย วันนั้น เป็นวันเตรียมสมโภชและวันสัปดาห์โตกำลังเริ่มแล้ว บรรดาศาสนีที่มากับพระองค์จากแคว้นกาลิลีได้ตามโยเซฟไปด้วย เห็นพระคูหา และสังเกตดูว่าพระศพวางไว้ได้อย่างไร บรรดาศาสนีจึงกลับไปจัดเตรียมเครื่องหอมและน้ำมันหอม แต่ในวันสัปดาห์โต เขาหยุดพักตามบทบัญญัติ

(พระวาจาของพระเจ้า)

บทข้าพเจ้าเชื่อ

บทภาวนาเตรียมเครื่องบูชา

ข้าแต่พระเจ้า

ขอให้พระธรรมของพระบุตรเพียงพระองค์เดียวของพระองค์

เร่งให้พระกรุณาของพระองค์อภัยบาปข้าพเจ้าทั้งหลาย

แม้ความประพฤติของข้าพเจ้าทั้งหลาย ไม่สมจะได้รับการอภัยเช่นนี้

กระนั้นก็ดี ขอสักการบูชาแสนประเสริฐ และพระเมตตาของพระองค์

บันดาลให้ข้าพเจ้าทั้งหลายสมจะได้รับด้วยเถิด

ทั้งนี้ ขอพึงพระบารมีพระคริสตเจ้าของข้าพเจ้าทั้งหลาย

บทนำขอบพระคุณ

- ✘ พระเจ้าสถิตกับท่าน
- ✘ จงสำรวมใจระลึกถึงพระเจ้า
- ✘ ให้เราขอบพระคุณพระเจ้าพร้อมกันเถิด
- และสถิตกับท่านด้วย
- เรากำลังระลึกถึงพระองค์
- เหมาะสมและชอบยิ่งนัก

ข้าแต่พระบิดาเจ้าผู้ศักดิ์สิทธิ์สถิตนิรันดร
 พระเจ้าผู้ทรงสรรพานุภาพ เป็นการเหมาะสมถูกต้องแท้จริง
 และเป็นมิ่งมงคลที่จะขอบพระคุณพระองค์ตลอดกาล
 ณ ทุกสถานแห่งหน เดชะพระบารมีพระคริสตเจ้า
 แม้มิได้ทรงกระทำผิด
 พระองค์ยังทรงยอมรับทบทวนเพื่อคนอธรรม
 ทรงรับโทษอย่างยุติธรรมแทนคนชั่วร้าย
 การสิ้นพระชนม์ของพระองค์ท่าน
 ชำระความผิดของข้าพเจ้าทั้งหลาย
 การกลับคืนพระชนม์ชีพนำความชอบธรรมมาให้
 ดังนั้น ข้าพเจ้าทั้งหลายพากันถวายพระเกียรติสูงสุดดี
 พร้อมกับเทพนิกรและบรรดานักบุญเป็นนิจกาล ว่าดังนี้

เพลงรับศีล

มธ 26:42

พระบิดาเจ้าข้า ถ้าข้าพเจ้าต้องตีมาจากถ้วยนี้โดยหลีกเลี่ยงมิได้แล้ว
 ขอให้ไปไปตามพระประสงค์ของพระองค์เถิด

บทภาวนาหลังรับศีล

ข้าแต่พระเจ้า

ข้าพเจ้าทั้งหลายได้รับศีลศักดิ์สิทธิ์อันมหัศจรรย์แล้ว

พระองค์โปรดให้พระบุตรสิ้นพระชนม์

เพื่อข้าพเจ้าทั้งหลายมีความหวังจะได้รับตามที่มีความเชื่อ

ขอการกลับคืนพระชนมชีพของพระองค์ท่าน

บันดาลให้ข้าพเจ้าทั้งหลายบรรลุถึงจุดหมายที่หวังไว้ด้วยเถิด

ทั้งนี้ ขอพึ่งพระบารมีพระคริสตเจ้าของข้าพเจ้าทั้งหลาย

บทภาวนาอวยพรประชากร

ข้าแต่พระเจ้า

โปรดทอดพระเนตรครอบครัวยุคของพระองค์

ที่พระเยซูคริสตเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าทั้งหลาย

ทรงมอบพระองค์ไว้ในเงื้อมมือของคนบาป

และทรงรับทรมานบนไม้กางเขน

พระองค์ท่านทรงจำเริญ และครองราชย์ตลอดนิรันดร